

शिव उपनिषद्

कैलासशिखरासीनमशेषामरपूजितम् ।

कालध्वं श्रीमहाकालमीश्वरं ज्ञानपारगम् ॥ १-१॥

संपूज्य विधिवद्भक्त्या ऋष्यात्रेयः सुसंयतः ।

सर्वभूतहितार्थाय पप्रच्छेदं महामुनिः ॥ १-२॥

ज्ञानयोगं न विन्दन्ति ये नरा मन्दबुद्धयः ।

ते मुच्यन्ते कथं धोराद्गवन्मवसागरात् ॥ १-३॥

अवं पृष्टः प्रसन्नात्मा ऋष्यात्रेयेण धीमता ।

मन्दबुद्धिविमुक्त्यर्थं महाकालः प्रभाषते ॥ १-४॥

महादेव उवाच

पुरा रुद्रेण गदिताः शिवधर्माः सनातनाः ।

देव्याः सर्वगणानां च संक्षेपाद्ग्रन्थकोटिभिः ॥ १-५॥

आयुः प्रज्ञां तथा शक्तिं प्रसमीक्ष्य णामिह ।

तापत्रयप्रपीडां च भोगतृष्णाविमोहिनीम् ॥ १-६॥

ते धर्माः स्कन्दनन्दिभ्यामन्यैश्च मुनिसत्तमैः ।

सारमाहाय निर्दिष्टाः सम्यक्प्रकरणान्तरैः ॥ १-७॥

सारादपि महासारं शिवोपनिषदं परम् ।

अल्पग्रन्थं महार्थं च प्रवक्ष्यामि जगद्धितम् ॥ १-८॥

शिवः शिव एव शान्त- नाम आद्यं मुहुर्मुहुः ।

उच्यारयन्ति तद्भक्त्या ते शिवा नात्र संशयः ॥ १-९॥

अशिवाः पाशसंयुक्ताः पशवः सर्वचेतनाः ।

यस्माद्द्विलक्षाणास्तेभ्यस्तस्मादीशः शिवः स्मृतः ॥ १-१०॥

गुणो बुद्धिरहंकारस्तन्मात्राणीन्द्रियानि च ।

भूतानि च चतुर्विंशदिति पाशाः प्रकीर्तिताः ॥ १-११॥

पञ्चविंशकमज्ञानं सहजं सर्वदेहिनाम् ।

पाशाजालस्य तन्मूलं प्रकृतिः कारणाय नः ॥ १-१२॥

सत्यज्ञाने निबध्यन्ते पुरुषाः पाशबन्धनैः ।
 मत्त्वावाञ्छ्य विमुच्यन्ते ज्ञानिनः पाशपञ्चरात ॥ १-१३॥
 षड्विंशकश्च पुरुषः पशुरज्ञः शिवागमे ।
 सप्तविंश एति प्रोक्तः शिवः सर्वजगत्पतिः ॥ १-१४॥
 यस्माच्छिवः सुसंपूर्णः सर्वज्ञः सर्वगः प्रभुः ।
 तस्मात्स पाशहरितः स विशुद्धः स्वभावतः ॥ १-१५॥
 पशुपाशपरः शान्तः परमज्ञानदेशिकः ।
 शिवः शिवाय भूतानां तं विज्ञाय विमुच्यते ॥ १-१६॥
 अतदेव परं ज्ञानं शिव इत्यक्षरद्वयम् ।
 विचाराद्याति विस्तारं तैलबिन्दुरिवाम्भसि ॥ १-१७॥
 सकृदुच्चारितं येन शिव इत्यक्षरद्वयम् ।
 बद्धः परिकरस्तेन मोक्षोपगमनं प्रति ॥ १-१८॥
 द्वयक्षरः शिवमन्त्रो ऽयं शिवोपनिषदि स्मृतः ।
 अेकाक्षरः पुनश्चायमोमित्येवं व्यवस्थितः ॥ १-१९॥
 नामसंकीर्तणादेव शिवस्याशेषपातकैः ।
 यतः प्रमुच्यते क्षिप्रं मन्त्रो ऽयं द्वयक्षरः परः ॥ १-२०॥
 यः शिवं शिवमित्येवं द्वयक्षरं मन्त्रमभ्यसेत् ।
 अेकाक्षरं वा सततं स याति परमं पदम् ॥ १-२१॥
 मित्रस्वजनबन्धूनां कुर्यान्नाम शिवात्मकम् ।
 अपि तत्कीर्तनाद्याति पापमुक्तः शिवं पुरम् ॥ १-२२॥
 विज्ञेयः स शिवः शान्तो नरस्तद्भावभावितः ।
 आस्ते सदा निरुद्धिग्णः स देहान्ते विमुच्यते ॥ १-२३॥
 हृद्यन्तःकरणं ज्ञेयं शिवस्य आयतनं परम् ।
 इत्यन्नं वेदिका तत्र लिङ्गमोकारमिष्यते ॥ १-२४॥
 पुरुषः स्थापको ज्ञेयः सत्यं संमार्जनं स्मृतम् ।
 अहिंसा गोमयं प्रोक्तं शान्तिश्च सलिलं परम् ॥ १-२५॥

कुर्यात्संमार्जनं प्राज्ञो वैराग्यं च न्नं स्मृतम् ।
 पूजयेद्भ्यानयोगेन संतोषैः कुसुमैः सितैः ॥ १-२७॥
 धूपश्च गुग्गुलुर्द्वयः प्राणायामसमुद्भवः ।
 प्रत्याहारश्च नैवेद्यमस्तेयं च प्रदक्षिणम् ॥ १-२७॥
 एति दिव्योपचारैश्च संपूजय परमं शिवम् ।
 जपेद्भ्यायेभ्य मुक्त्यर्थं सर्वसङ्गविवर्जितः ॥ १-२८॥
 ज्ञानयोगविनिर्मुक्तः कर्मयोगसमावृतः ।
 मृतः शिवपुरं गच्छेत्स तेन शिवकर्मणा ॥ १-२९॥
 तत्र (मुक्त्वा महाभोगान्प्रलये सर्वदेहिनाम् ।
 शिवधर्माश्विजानं प्राप्य मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १-३०॥
 ज्ञानयोगेन मुच्यन्ते देहपातादनन्तरम् ।
 भोगान्मुक्त्वा च मुच्यन्ते प्रलये कर्मयोगिनः ॥ १-३१॥
 तस्माज्ज्ञानविदो योगात्तथाज्ञाः कर्मयोगिनः ।
 सर्वे एव विमुच्यन्ते ये नराः शिवमाश्रिताः ॥ १-३२॥
 स भोगः शिवविद्यार्थं येषां कर्मास्ति निर्मलम् ।
 ते भोगान्प्राप्य मुच्यन्ते प्रलये शिवविद्यया ॥ १-३३॥
 विद्या संकीर्तनीया हि येषां कर्म न विद्यते ।
 ते चावर्त्य विमुच्यन्ते यावत्कर्म न तद्भवेत् ॥ १-३४॥
 शिवज्ञानविदं तस्मात्पूजयेद्विभवेर्गुरुम् ।
 विद्यादानं च कुर्वीत भोगमोक्षजिगीषया ॥ १-३५॥
 शिवयोगी शिवज्ञानी शिवजापी तपोऽधिकः ।
 क्रमशः कर्मयोगी च पचैते मुक्तिभाजनाः ॥ १-३६॥
 कर्मयोगस्य यन्मूलं तद्वक्ष्यामि समासतः ।
 लिङ्गमायतनं चेति तत्र कर्म प्रवर्तते ॥ १-३७॥
 ॥ एति शिवोपनिषदि मुक्तिनिर्देशाध्यायः प्रथमः ॥

अथ पूर्वस्थितो लिङ्गे गर्भः स त्रिगुणो भवेत् ।

गर्भाद्वापि विभागेन स्थाप्य लिङ्गं शिवालये ॥ २-१॥
 यावत्लिङ्गस्य दैर्घ्यं स्यात्तावद्धेद्याश्च विस्तरः ।
 लिङ्गतृतीयभागेन भवेद्धेद्याः समुच्छ्रयः ॥ २-२॥
 भागमेकं न्यसेद्धूमौ द्वितीयं वेदिमध्यतः ।
 तृतीयभागे पूजा स्वादिति लिङ्गं त्रिधा स्थितम् ॥ २-३॥
 भूमिस्थं चतुरश्रं स्वाष्टाश्रं वेदिमध्यतः ।
 पूजार्थं वर्तुलं कार्यं दैर्घ्यात्त्रिगुणविस्तरम् ॥ २-४॥
 अधोभागे स्थितः स्कन्धः स्थिता देवी च मध्यतः ।
 उर्ध्वं रुद्रः कर्माद्वापि ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ २-५॥
 अत एव त्रयो लोका अत एव त्रयो गुणाः ।
 अत एव त्रयो वेदा अतश्चान्यत्स्थितं त्रिधा ॥ २-६॥
 नवहस्तः स्मृतो ज्येष्ठः षड्दस्तश्चापि मध्यमः ।
 विद्यात्कनीयस्त्रैहस्तं लिङ्गमानमिदं स्मृतम् ॥ २-७॥
 गर्भस्यानतः प्रविस्तारस्तदूनश्च न शस्यते ।
 गर्भस्यानतः प्रविस्ताराद्दुर्गपर्यपि संस्थितम् ॥ २-८॥
 प्रासादं कल्पयेच्छीमान्निभजेत त्रिधा पुनः ।
 भाग एको भवेज्जङ्घा द्वौ भागौ मजरी स्मृता ॥ २-९॥
 मजरी अर्धभागस्थं शुक्रनासं प्रकल्पयेत् ।
 गर्भादर्थेन विस्तारमायामं च सुशोभनम् ॥ २-१०॥
 गर्भाद्वापि त्रिभागेन शुक्रनासं प्रकल्पयेत् ।
 गर्भादर्थेन विस्तीर्णा गर्भाच्च द्विगुणायता ॥ २-११॥
 जङ्घामिश्च भवेत्कार्या मजरीङ्गुलराशिना ।
 प्रासादार्धेन विज्ञेयो मण्डपस्तस्य वामतः ॥ २-१२॥
 मण्डपात्पादविस्तीर्णा जगती तावद्दुष्प्रिता ।
 प्रासादस्य प्रमाणेन जगत्या सार्धमङ्गाणाम् ॥ २-१३॥
 प्राकारं तत्समन्ताच्च गुपुराटालभूषितम् ।

प्राकारान्तः स्थितं कार्यं वृषस्थानं समुच्छ्रितम् ॥ २-१४॥
 नन्दीश्वरमहाकालौ द्वारशाप्नाव्यवस्थितौ ।
 प्राकारादक्षिणे कार्यं सर्वोपकरणान्वितम् ॥ २-१५॥
 पञ्चभौमं त्रिभौमं वा योगीन्द्रावसथं महत् ।
 प्राकारगुप्तं तत्कार्यं मैत्रस्थानसमन्वितम् ॥ २-१६॥
 स्थानादृशसमायुक्तं भव्यवृक्षजलान्वितम् ।
 तन्महानसमाग्नेय्यां पूर्वतः सत्रमण्डपम् ॥ २-१७॥
 स्थानं चण्डेशमैशान्यां पुष्पारामं तथोत्तरम् ।
 कोष्ठागारं च वायव्यां वारुण्यां वरुणालयम् ॥ २-१८॥
 शमीन्धनकुशस्थानमायुधानां च नैरृतम् ।
 सर्वलोकोपकाराय नगरस्थं प्रकल्पयेत् ॥ २-१९॥
 श्रीमदायतनं शम्भोर्योगिनां विजने वने ।
 शिवस्यायतने यावत्समेताः परमाणवः ॥ २-२०॥
 मन्वन्तराणि तावन्ति कर्तुर्भोगाः शिवे पुरे ।
 महाप्रतिमलिङ्गानि महान्त्यायतनानि च ॥ २-२१॥
 कृत्वाप्नोति महाभोगानन्ते मुक्तिं च शाश्वतीम् ।
 लिङ्गप्रतिष्ठां कुर्वीत यदा तल्लक्षणं कृती ॥ २-२२॥
 पञ्चगव्येन संशोध्य पूजयित्वाधिवासयेत् ।
 पालाशोद्गुम्भराश्वत्य- पृषदाजयतिलैर्यवैः ॥ २-२३॥
 अग्निकार्यं प्रकुर्वीत दद्यात्पूरार्हाहुतित्रयम् ।
 शिवस्याष्टशतं हुत्वा लिङ्गमूलं स्पृशेद्बुधः ॥ २-२४॥
 एवं मध्ये ऽवसाने तन्मूर्तिमन्त्रैश्च मूर्तिषु ।
 अष्टौ मूर्तीश्वराः कार्याः नवमः स्थापकः स्मृतः ॥ २-२५॥
 प्रातः संस्थापयेत्लिङ्गं मन्त्रैस्तु नवभिः क्रमात् ।
 महास्नापनपूजां च स्थाप्य लिङ्गं प्रपूजयेत् ॥ २-२६॥
 गुरोर्मूर्तिधराणां च दद्याद्दुत्तमदक्षिणाम् ।

यतीनां च समस्तानां दद्यान्मध्यमदक्षिणाम ॥ २-२७॥
 दीनान्मृगपणोभ्यश्च सर्वासामुपकल्पयेत् ।
 सर्वभक्षयान्नपानाद्यैरनिषिद्धं च भोजनम् ॥ २-२८॥
 कल्पयेदागतानां च भूतेभ्यश्च बलिं हरेत् ।
 रात्रौ मातृगणानां च बलिं दद्याद्विशेषतः ॥ २-२९॥
 अथ यः स्थापयेत्त्रिंशत् तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 कुलत्रिंशत्समुद्धृत्य भृत्यैश्च परिवारितः ॥ २-३०॥
 कलत्रपुत्रमित्राद्यैः सहितः सर्वभक्ष्यैः ।
 विमुच्य पापकलिलं शिवलोकं व्रजेन्नरः ।
 तत्र भुक्त्वा महाभोगान्मलये मुक्तिमाप्नुयात् ॥ २-३१॥
 ॥ एतन्नि शिवोपनिषदि लिङ्गायतनाध्यायो द्वितीयः ॥

अथान्यैरल्पवित्तैश्च नृपैश्च शिवभाषितैः ।
 शक्तिः स्वाश्रमे कार्यं शिवशान्तिगृहद्वयम् ॥ ३-१॥
 गृहस्येशानद्विगमागे कार्यमुत्तरतो ऽपि वा ।
 ज्ञात्वा भूमिं समुद्धृत्य शल्यानाकोट्य यत्नतः ॥ ३-२॥
 शिवदेवगृहं कार्यमष्टहस्तप्रमाणतः ।
 दक्षिणोत्तरद्विगमागे किञ्चिद्दीर्घं प्रकल्पयेत् ॥ ३-३॥
 हस्तमात्रप्रमाणं च दृढपट्टयतुष्टयम् ।
 अतुष्टोशेषु संयोजयमर्घ्यपात्रादिसंश्रयम् ॥ ३-४॥
 गर्भमध्ये प्रकुर्वीत शिववेदिं सुशोभनाम् ।
 उदगवार्द्धिष्ठां(?) किञ्चिच्चतुःशीर्षकसंयुताम् ॥ ३-५॥
 त्रिहस्तायामविस्ताराम्भोऽशाङ्गुलमुच्छ्रिताम् ।
 तच्छीर्षाणीव हस्तार्धमायामाद्विस्तरेण च ॥ ३-६॥
 शिवस्थण्डिलमित्येतच्चतुर्हस्तं समं शिरः ।
 मूर्तिनैवेद्यदीपानां विन्यासार्थं प्रकल्पयेत् ॥ ३-७॥
 शैवलिङ्गेन कार्यं स्यात्कार्यं मणिजपार्थिवैः ।

स्थण्डिलार्थं च कुर्वन्ति वेदिमन्यां सवर्तुलाम् ॥ ३-८॥
 षोडशाङ्गुलमुत्सेधां विस्तीर्णां द्विगुणेन च ।
 गृहे न स्थापयेच्छैलं लिङ्गं मण्डपमर्चयेत् ॥ ३-९॥
 त्रिसंध्यं पार्थिवं वापि कुर्यादन्यदिनेदिने ।
 सर्वेषामेव वर्णानां स्फटिकं सर्वकामदम् ॥ ३-१०॥
 सर्वदोषविनिर्मुक्तमन्यथा दोषमावहेत् ।
 आयुष्मान्मलवाश्रीमान्मुत्रवान्धनवान्सुजी ॥ ३-११॥
 वरमिष्टं च लभते लिङ्गं पार्थिवमर्चयन् ।
 तस्माद्धि पार्थिवं लिङ्गं ज्ञेयं सर्वार्थसाधकम् ॥ ३-१२॥
 निर्दोषं सुलभं चैव पूजयेत्सततं बुधः ।
 यथा यथा महालिङ्गं पूजा श्रद्धा यथा यथा ॥ ३-१३॥
 तथा तथा महत्पुण्यं विज्ञेयमनुत्पतः ।
 प्रतिमालिङ्गवेदीषु यावन्तः परमाणवः ।
 तावत्कल्पान्महाभोगस्तत्कर्तास्ते शिवे पुरे ॥ ३-१४॥
 ॥ इति शिवोपनिषदि शिवगृहाध्यायस्तृतीयः ॥

अथैकमिन्नाविच्छिन्नं पुरतः शान्तिमण्डपम् ।
 पूर्वापराष्टहस्तं स्याद्द्वादशोत्तरदक्षिणे ॥ ४-१॥
 तद्द्वारमित्तिसंभङ्गं कपिच्छुकसमावृतम् ।
 पटद्वयं भवेत्स्थाप्य स्रुवाद्यावारहेतुना ॥ ४-२॥
 द्वारं त्रिशण्णं विज्ञेयं नवत्यङ्गुलमुच्छ्रितम् ।
 तदर्थेन च विस्तीर्णां सत्कवाटं शिवालये ॥ ४-३॥
 दीर्घं पञ्चनवत्या च पञ्चशण्णसुशोभितम् ।
 सत्कवाटद्वयोपेतं श्रीमद्वाहनमण्डपम् ॥ ४-४॥
 द्वारं पश्चान्मुण्णं ज्ञेयमशेषार्थप्रसाधकम् ।
 अभावे प्राङ्मुण्णं कार्यमुदगदक्षिणतो न च ॥ ४-५॥
 गवाक्षकद्वयं कार्यमपिधानं सुशोभनम् ।

धूमनिर्गमनार्थाय दक्षिणोत्तरकुड्ययोः ॥ ४-७॥
 आग्नेयभागात्परितः कार्या जालगवाक्षकाः ।
 उर्ध्वस्तूपिकया युक्ता षष्ठीद्रपिधानया ॥ ४-७॥
 शिवाग्निहोत्रकुण्डं च वृत्तं हस्तप्रमाणातः ।
 अतुरश्रवेदि(kA) श्रीमन्मेजलात्रयभूषितम् ॥ ४-८॥
 कुड्यं द्विहस्तविस्तीर्णं पञ्चहस्तसमुच्छ्रितम् ।
 शिवाग्निहोत्रशरणं कर्तव्यमतिशोभनम् ॥ ४-९॥
 जगतीस्तम्भपट्टाद्यं सप्तसंख्यं च कल्पयेत् ।
 बन्धयोगविनिर्मुक्तं तुल्यस्थानपदान्तरम् ॥ ४-१०॥
 अष्टकं कल्पयेद्यन्नाच्छिवाभ्यायतनं महत् ।
 अतुःप्रेगीवकोपेतम्(?) अकप्रेगीवकेन वा(?) ॥ ४-११॥
 सुधाप्रलिप्तं कर्तव्यं पञ्चाण्डकभिर्भूषितम् ।
 शिवाग्निहोत्रशरणं अतुरण्डकसंयुतम् ॥ ४-१२॥
 बहिस्तदेव जगती त्रिहस्ता वा सुकुट्टिमा ।
 तावदेव च विस्तीर्णा मेजलादिविभूषिता ॥ ४-१३॥
 कर्तव्या चात्र जगती तस्याश्चाधः समन्ततः ।
 द्विहस्तमात्रविस्तीर्णा तदधार्धसमुच्छ्रिता ॥ ४-१४॥
 अन्या वृत्ता प्रकर्तव्या रुद्रवेदी सुशोभना ।
 दशहस्तप्रमाणा च अतुरङ्गुलमुच्छ्रिता ॥ ४-१५॥
 रुद्रमातृगणानां च दिकपतीनां च सर्वदा ।
 सर्वाग्रपाकसंयुक्तां तासु नित्यबलिं हरेत् ॥ ४-१६॥
 वेद्येन्या सर्वभूतानां बहिः कार्या द्विहस्तिका ।
 वृषस्थानं च कर्तव्यं शिवालोकेनसंमुज्जम् ॥ ४-१७॥
 अग्रार्धसवितुर्व्याम् वृषः कार्यश्च पश्चिमे ।
 व्योम्नश्चाधस्त्रिगर्भं स्यात्पितृतर्पणवेदिका ॥ ४-१८॥
 प्राकारान्तर्बहिः कार्यं श्रीमद्गोपुरभूषितम् ।

पुष्पारामजलोपेतं प्राकारान्तं च कारयेत् ॥ ४-१९॥
 मृदारुञ्जं तृणञ्चन्नं प्रकुर्वीत शिवालयम् ।
 भूमिकाद्भयविन्यासाद्दुष्कृप्तं कल्पयेद्बुधः ॥ ४-२०॥
 शिवदक्षिणतः कार्यं तमुक्तोर्योग्यमालयम् ।
 शय्यासनसमायुक्तं वास्तुविद्याविनिर्मितम् ॥ ४-२१॥
 ध्वजसिंहौ वृषगजौ चत्वारः शोभनाः स्मृताः ।
 धूमश्वगर्दभध्वाङ्क्षाश्चत्वारश्चार्थनाशकाः ॥ ४-२२॥
 गृहस्यायामविस्तारं कृत्वा त्रिगुणमादितः ।
 अष्टभिः शोधयेदापैः शेषश्च गृहमादिशेत् ॥ ४-२३॥
 एतन् शान्तिगृहं कृत्वा रुद्राग्निं यः प्रवर्तयेत् ।
 अथेकं दिवसं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ४-२४॥
 कलत्रपुत्रमित्राद्यैः स भृत्यैः परिवारितः ।
 कुलैकविंशद्दुत्तार्य देवलोकमवाप्नुयात् ॥ ४-२५॥
 नीलोत्पलदलश्यामाः पीनवृत्तपयोधराः ।
 हेमवर्णाः स्त्रियश्चान्याः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥ ४-२६॥
 ताम्भिः सार्धं महाभोगैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 उञ्चया क्रीडते तावद्यावदाभूतसंस्लवम् ॥ ४-२७॥
 ततः कल्पाग्निना सार्धं दह्यमानं सुविह्वलम् ।
 दृष्ट्वा विरज्यते भूयो भवभोगमहार्षवात् ॥ ४-२८॥
 ततः संपृच्छते रुद्रांस्तत्रस्थान्ज्ञानपाशान् ।
 तेभ्यः प्राप्य शिवज्ञानं शान्तं निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ४-२९॥
 अविरक्तश्च भोगेभ्यः सप्त जन्मानि जायते ।
 पृथिव्यधिपतिः श्रीमानिच्छया वा द्विजोत्तमः ॥ ४-३०॥
 सप्तमाज्जन्मनश्चान्ते शिवज्ञानमनाप्नुयात् ।
 ज्ञानाद्विरक्तः संसाराच्छुद्धः जान्यधितिष्ठति ॥ ४-३१॥
 एत्येतदजिलं कार्यं कुलमुक्तं समासतः ।

उत्सवे च पुनर्भूमः प्रत्येकं द्रव्यं इलम ॥ ४-३२॥
 सद्गन्धगुटिकां मेकां लाक्षां प्राण्यङ्गवर्जिताम ।
 कर्पासास्थिप्रमाणं च हुत्वाग्नौ शृणुयात्फलम ॥ ४-३३॥
 यावत्सद्गन्धगुटिका शिवाग्नौ संप्रयया हुता ।
 तावत्कोट्यस्तु वर्षाणि भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-३४॥
 अेकाङ्गुलप्रमाणेन हुत्वाग्नौ अचनान्हुतिम ।
 वर्षकोटिद्वयं भोगैर्दिव्यैः शिवपुरे वसेत ॥ ४-३५॥
 यावत्केसरसंप्र्यानं कुसुमस्यानले हुतम ।
 तावद्युगसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥ ४-३६॥
 नागकेसरपुष्पं तु कुङ्कुमार्धेन कीर्तितम ।
 यत्फलं अचनस्योक्तमुशीरस्य तर्धकम ॥ ४-३७॥
 यत्पुष्पधूपमप्यान्न- दधिकीरधृतादिभिः ।
 पुण्यलिङ्गार्चने प्रोक्तं तद्धोमस्य दशाधिकम ॥ ४-३८॥
 हुत्वाग्नौ समिधस्तिप्तौ शिवोमास्कन्धनामभिः ।
 पश्चाद्दद्यात्तिलान्नानि होमयीत यथाक्रमम ॥ ४-३९॥
 पलाशाङ्कुरशारिष्ट- पालाल्यः(?) समिधः शुभाः ।
 पृषदाज्यप्लुता हुत्वा शृणु यत्फलमाप्नुयात् ॥ ४-४०॥
 पलाशाङ्कुरसंप्र्यानां यावदग्नौ हुतं भवेत् ।
 तावत्त्वान्महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ४-४१॥
 तल्लक्षयमध्यसंभूतं हुत्वाग्नौ समिधः शुभाः ।
 कल्पार्धसंमितं कालं भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-४२॥
 शमीसमिद्धलं देयमप्यनपि च लक्षकम ।
 शम्यर्धङ्गुलवर्षेषाः समिधः क्षीरवृक्षजाः ॥ ४-४३॥
 तिलसंप्र्यांस्तिलान्हुत्वा ह्याज्याक्ता(?) यावती भवेत् ।
 तावत्स वर्षलक्षांस्तु भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ४-४४॥
 यावत्सुरौषधीरस(?) तिलतुल्यफलं स्मृतम ।

एतरेभ्यस्त्रिलेभ्यश्च कृष्णानां द्विगुणं कुलम ॥ ४-४५॥
 लाजाक्षताः सगोधूमाः वर्षलक्षकुलप्रदाः ।
 दशसाहस्रिका ज्ञेयाः शेषाः स्युर्बीजजातयः ॥ ४-४६॥
 पलाशेभ्यनजे वक्षौ होमस्य द्विगुणं कुलम ।
 क्षीरवृक्षसमृद्धे ऽग्नौ कुलं सार्धार्धिकं भवेत् ॥ ४-४७॥
 असमिद्धे सधूमे च होमकर्म निरर्थकम् ।
 अन्धश्च जायमानः स्यादास्त्रिद्वयोपहतस्तथा ॥ ४-४८॥
 न च कण्टकिमिर्वृक्षैरग्निं प्रजवात्य होमयेत् ।
 शुष्ठैर्नवैः प्रशस्तैश्च काष्ठैरग्निं समिन्धयेत् ॥ ४-४९॥
 अेवमाज्याहुतिं हुत्वा शिवलोकमवाप्नुयात् ।
 तत्र कल्पशतं भोगान्मुञ्क्ते दिव्यान्यथेप्सितान् ॥ ४-५०॥
 स्रुचैकाहितमात्रेण व्रतस्यापूरितेन च ।
 याहुतिर्दीयते वक्षौ सा पूर्णाहुतिरुच्यते ॥ ४-५१॥
 अेकां पूर्णाहुतिं हुत्वा शिवेन शिवभाषितः ।
 सर्वकाममवाप्नोति शिवलोके व्यवस्थितः ॥ ४-५२॥
 अशेषकुलजैर्सार्धं स भृत्यैः परिवारितः ।
 आभूतसंप्लवं यावद्भोगान्मुञ्क्ते यथेप्सितान् ॥ ४-५३॥
 ततश्च प्रलये प्राप्ते संप्राप्य ज्ञानमुत्तमम् ।
 प्रसादादीश्वरस्यैव मुच्यते भवसागरत ॥ ४-५४॥
 शिवपूर्णाहुतिं वक्षौ पतन्ती यः प्रपश्यति ।
 सो ऽपि पापरि नरः सर्वैर्मुक्तः शिवपुरं व्रजेत् ॥ ४-५५॥
 शिवाग्निधूमसंस्पृष्टा ज्वाः सर्वे चराचराः ।
 ते ऽपि पापविनिर्मुक्ताः स्वर्गं यान्ति न संशयः ॥ ४-५६॥
 शिवयज्ञमहावेद्या जायते ये न सन्ति वा ।
 ते ऽपि यान्ति शिवस्थानं ज्वाः स्थावरजङ्गमाः ॥ ४-५७॥
 पूर्णाहुतिं धृताभावे क्षीरतैलेन कल्पयेत् ।

હોમયેદતસીતૈલં તિલતૈલં વિના નરઃ ॥ ૪-૫૮॥
 સર્ષપેડ્ગુડિકાશામ્- કરજમધુકાક્ષજમ ।
 પ્રિયડ્ગુબિલ્વપૈષ્ણ્ય- નાલિકેરસમુલ્લવમ(?) ॥ ૪-૫૯॥
 ઇત્યેવમાદિકં તૈલમાજ્યાભાવે પ્રકલ્પયેત ।
 દૂર્વયા બિલ્વપત્તૈર્વા સમિધઃ સંપ્રકીર્તિતાઃ ॥ ૪-૬૦॥
 અન્નાર્થં હોમયેત્ક્ષીરં દધિ મૂલકુલાનિ વા ।
 તિલાર્થં તણ્ડુલૈઃ કુર્યાદ્દર્ભાર્થં હસ્તિસ્તૃણૈઃ ॥ ૪-૬૧॥
 પરિધીનામભાવેન શરૈર્વૈશૈશ્ચ કલ્પયેત ।
 ઇન્ધનાનામભાવેન દીપયેત્તૃણગોમયૈઃ ॥ ૪-૬૨॥
 ગોમયાનામભાવેન મહ્યમ્મસિ હોમયેત ।
 અપામસંભવે હોમં ભૂમિભાગે મનોહરે ॥ ૪-૬૩॥
 વિપ્રસ્ય દક્ષિણે પાણાવશ્વત્યે તદભાવતઃ ।
 ઇગસ્ય દક્ષિણે કર્ણે કુશમૂલે ચ હોમયેત ॥ ૪-૬૪॥
 સ્વાભાગ્નૌ હોમયેત્પ્રાજ્ઞઃ સર્વાગ્નીનામસંભવે ।
 અભાવે ન ત્યજેત્કર્મ કર્મયોગવિધૌ સ્થિતઃ ॥ ૪-૬૫॥
 આપત્કાલે ડપિ યઃ કુર્યાચ્છિવાગ્નેર્મનસાર્ચનમ ।
 સ મોહકચુકં ત્યક્ત્વા પરાં શાન્તિમવાપ્નુયાત ॥ ૪-૬૬॥
 પ્રાણાગ્નિહોત્રં કુર્વન્તિ પરમં શિવયોગિનઃ ।
 બાહ્યકર્મવિનિર્મુક્તા જ્ઞાનધ્યાનસમાકુલાઃ ॥ ૪-૬૭॥
 ॥ ઇતિ શિવોપનિષદિ શાન્તિગૃહાગ્નિકાર્યાધ્યાયશ્ચતુર્થઃ ॥

અથાગ્નેયં મહાસ્નાનમલક્ષ્મીમલનાશનમ ।
 સર્વપાપહરં દિવ્યં તપઃ શ્રીકીર્તિવર્ધનમ ॥ ૫-૧॥
 અગ્નિરૂપેણ રુદ્રેણ સ્વતેજઃ પરમં બલમ ।
 ભૂતિરૂપં સમુદ્ગીર્ણં વિશુદ્ધં દુસ્તિપદ્મ ॥ ૫-૨॥
 યક્ષરક્ષઃપિશાચાનાં ધ્વંસનં મન્ત્રસત્કૃતમ ।
 રક્ષાર્થં બાલરૂપાણાં સૂતિકાનાં ગૃહેષુ ચ ॥ ૫-૩॥

यश्च (मुङ्क्ते द्विजः कृत्वा अन्नस्य वा परिधित्रयम(?) ।
 अपि शूद्रस्य पङ्क्तिस्थः पङ्क्तिदोषैर्न लिप्यते ॥ ५-४॥
 आहारमर्ध(मुक्तं च कीटकेशादिदूषितम् ।
 तावन्मात्रं समुद्धृत्य (भूतिस्पृष्टं विशुद्ध्यति ॥ ५-५॥
 आरण्यं गोमयकृतं करीषं वा प्रशस्यते ।
 शर्करापांसुनिर्मुक्तमभावे काष्ठमस्मना ॥ ५-६॥
 स्वगृहाश्रमवस्त्रिभ्यः कुलालालयमस्मना ।
 गोमयेषु च दग्धेषु हीष्टकानि च येषु च ॥ ५-७॥
 सर्वत्र विद्यते (मस्म दुःखापार्जनरक्षणम्(duHkhopAr) ।
 शङ्खकुन्टेन्दुवर्णाभमाद्योज्ज्वलितवर्जितम् ॥ ५-८॥
 (मस्मानीय प्रयत्नेन तद्रक्षेद्येत्नवांस्तथा ।
 माज्जरमूषिकाद्यैश्च नोपह्न्येत तद्यथा ॥ ५-९॥
 पचदोषविनिर्मुक्तं गुणपचकसंयुतम् ।
 शिवैकादशिकाष्टं शिवमस्म प्रकीर्तितम् ॥ ५-१०॥
 जातिकारुकवाक्काय- स्थानदृष्टं च पचमम् ।
 पापघ्नं शांकरं रक्षा- पवित्रं योगदं गुणाः(?) ॥ ५-११॥
 शिवव्रतस्य शान्तस्य भासकत्वाच्छुभस्य च ।
 (मक्षाणात्सर्वपापानां (मस्मेति परिकीर्तितम् ॥ ५-१२॥
 (मस्मस्नानं शिवस्नानं वारुणादधिकं स्मृतम् ।
 जन्तुशैवालनिर्मुक्तमाग्नेयं पङ्कवर्जितम् ॥ ५-१३॥
 अपवित्रं (भवेत्तोयं निशि पूर्वमनाहृतम् ।
 नदीतडागवापिषु गिरिप्रस्रवणेषु च ॥ ५-१४॥
 स्नानं साधारणं प्रोक्तं वारुणं सर्वदेहिनाम् ।
 असाधारणमेवोक्तं (मस्मस्नानं द्विजन्नाम् ॥ ५-१५॥
 त्रिकालं वारुणस्नानादनारोग्यं प्रजायते ।
 आग्नेयं रोगशमनमेतस्माद्सर्वकामिकम् ॥ ५-१६॥

સંધ્યાત્રયે ડર્ધરાત્રે ચ ભુક્ત્વા ચાન્નવિરેચને ।
 શિવયોગ્યાચરેસ્નાનમુચ્ચારાદિક્રિયાસુ ચ ॥ ૫-૧૭॥
 ભસ્માસ્તૃતે મહીભાગે સમે જન્તુવિવર્જિતે ।
 ધ્યાયમાનઃ શિવં યોગી રજન્યન્તં શયીત ચ ॥ ૫-૧૮॥
 એકરાત્રોષિતસ્યાપિ યા ગતિર્ભસ્મશાયિનઃ ।
 ન સા શક્યા ગૃહ્સ્થેન પ્રાપ્તું યજ્ઞશતૈરપિ ॥ ૫-૧૯॥
 ગૃહ્સ્થસ્થ્યાયુષોકારૈઃ સ્નાનં કુર્યાત્ત્રિપુણ્ડ્રકૈઃ ।
 યતિઃ સાર્વાઙ્ગિકં સ્નાનમાપાદતલમસ્તકાત ॥ ૫-૨૦॥
 શિવભક્તસ્ત્રિધા વેદ્યાં ભસ્મસ્નાનફલં લભેત ।
 હૃદિ મૂર્ધ્નિ લલાટે ચ શૂદ્રઃ શિવગૃહાશ્રમી ॥ ૫-૨૧॥
 ગણાઃ પ્રવ્રજિતાઃ શાન્તાઃ ભૂતિમાલભ્ય પચધા ।
 શિરોલલાટે હૃદ્બાહ્વોર્ભસ્મસ્નાનફલં લભેત ॥ ૫-૨૨॥
 સંવત્સરં તદર્ધં વા ચતુર્દશ્યષ્ટમીષુ ચ ।
 યઃ કુર્યાદ્ભસ્મના સ્નાનં તસ્ય પુણ્યફલં શૃનુ ॥ ૫-૨૩॥
 શિવભસ્મનિ યાવન્તઃ સમેતાઃ પરમાણવઃ ।
 તાવદ્ધર્ષસહસ્રાણિ શિવલોકે મહીયતે ॥ ૫-૨૪॥
 એકવિંશકુલોપેતઃ પત્નીપુત્રાદિસંયુતઃ ।
 મિત્રસ્વજનભૃત્યૈશ્ચ સમસ્તૈઃ પરિવારિતઃ ॥ ૫-૨૫॥
 તત્ર ભુક્ત્વા મહાભોગાનિચ્છયા સાર્વકામિકાન ।
 જ્ઞાનયોગં સમાસાદ્યે પ્રલયે મુક્તિમાપ્નુયાત ॥ ૫-૨૬॥
 ભસ્મ ભસ્માન્તિકં યેન ગૃહીતં નૈષ્ઠિકવ્રતમ(?) ।
 અનેન વૈ સ દેહેન રુદ્રશ્ચઙ્ક્રમતે ક્ષિતૌ ॥ ૫-૨૭॥
 ભસ્મસ્નાનસ્તં શાન્તં યે નમન્તિ દિને દિને ।
 તે સર્વપાપનિર્મુક્તા નરા યાન્તિ શિવં પુરમ ॥ ૫-૨૮॥
 ઇત્યેતત્પરમં સ્નાનમાગ્નેયં શિવનિર્મિતમ ।
 ત્રિસંધ્યમાચરેન્નિત્યં જાપી યોગમવાપ્નુયાત ॥ ૫-૨૯॥

(मस्मानीय प्रदद्याद्यः स्नानार्थं शिवयोगिने ।
 कल्पं शिवपुरे (मोगास्मुक्त्वान्ते स्याद्द्विजोत्तमः ॥ ५-३०॥
 आग्नेयं वारुणं मानं वायव्यं त्वेन्द्रपचमम ।
 मानसं शान्तितोयं च ज्ञानस्नानं तथाष्टमम ॥ ५-३१ ॥
 आग्नेयं रुद्रमन्त्रेण (मस्मस्नानमनुत्तमम ।
 अस्मसा वारुणं स्नानकार्यं वारुणमूर्तिना ॥ ५-३२॥
 मूर्धानं पाणिनालभ्य शिवैकादशिकां जपेत् ।
 ध्यायमानः शिवं शान्तमन्त्रस्नानं परं स्मृतम् ॥ ५-३३॥
 गवां पुरुषुटोत्प्रातः- पवनोद्धूतरेणुना ।
 कार्यं वायव्यकं स्नानमन्त्रेण मरुटात्मना ॥ ५-३४॥
 व्यभ्रे ऽर्के वर्षति स्नानं कुयद्वैन्द्री दिशं स्थितः ।
 आकाशमूर्तिमन्त्रेण तद्वैन्द्रमिति कीर्तितम् ॥ ५-३५॥
 उदकं पाणिना गृह्य सर्वतीर्थानि संस्मरेत् ।
 अभ्युक्षयेच्छिरस्तेन स्नानं मानसमुच्यते ॥ ५-३६॥
 पृथिव्यां यानि तीर्थानि सरांस्यायतनानि च ।
 तेषु स्नातस्य यत्पुण्यं तत्पुण्यं क्षान्तिवारिणा ॥ ५-३७॥
 न तथा शुध्यते तीर्थैस्तपोत्तिर्वा महाध्वरैः ।
 पुरुषः सर्वदानैश्च यथा क्षान्त्या विशुद्ध्यति ॥ ५-३८॥
 आक्षुष्टस्ताडितस्तस्मादधिक्षिप्तस्तिरस्कृत ।
 क्षमेदक्षममानानां स्वर्गमोक्षजिगीषया ॥ ५-३९॥
 यैव ब्रह्मविदां प्राप्तिर्यैव प्राप्तिस्तपस्विनाम् ।
 यैव योगाभियुक्तानां गतिः सैव क्षमावताम् ॥ ५-४०॥
 ज्ञानामलास्मसा स्नातः सर्वदैव मुनिः शुचिः ।
 निर्मलः सुविशुद्धश्च विज्ञेयः सूर्यरश्मिवत् ॥ ५-४१॥
 मेध्यामेध्यरसं यद्गदपि वत्स विना करैः ।
 नैव लिप्यति तदोषैस्तद्वज्जज्ञानी सुनिर्मलः ॥ ५-४२॥

એષામેકતમે સ્નાતઃ શુદ્ધભાવઃ શિવં વ્રજેત ।
 અશુદ્ધભાવઃ સ્નાતો ડપિ પૂજયન્નાપ્નુયાત્કલમ ॥ ૫-૪૩॥
 જલં મન્ત્રં દયા દાનં સત્યમિન્દ્રિયસંયમઃ ।
 જ્ઞાનં ભાવાત્મશુદ્ધિશ્ચ શૌચમષ્ટવિધં શ્રુતમ ॥ ૫-૪૪॥
 અડ્ગુષ્ઠતલમૂલે ચ બ્રાહ્મં તીર્થમવસ્થિતમ ।
 તેનાચમ્ય ભવેચ્છુદ્ધઃ શિવમન્ત્રેણ ભાવિતઃ ॥ ૫-૪૫॥
 યદયઃ કન્યકાયાશ્ચ તત્તીર્થં દૈવમુચ્યતે ।
 તીર્થં પ્રદેશિનીમૂલે પિચ્યં પિતૃવિધોદયમ(?) ॥ ૫-૪૬॥
 મધ્યમાડ્ગુલિમધ્યેન તીર્થમારિષમુચ્યતે ।
 કરપુષ્કરમધ્યે તુ શિવતીર્થં પ્રતિષ્ઠિતમ ॥ ૫-૪૭॥
 વામપાણિતલે તીર્થમૌમન્નામ પ્રકીર્તિતમ ।
 શિવોમાતીર્થસંયોગાત્કુર્યાત્સ્નાનાભિષેચનમ ॥ ૫-૪૮॥
 દેવાન્દૈવેન તીર્થેન તર્પયેદકૃતાભ્મસા ।
 ઉદ્દૃત્ય દક્ષિણં પાણિમુપવીતી સદા બુધઃ ॥ ૫-૪૯॥
 પ્રાચીનાવીતિના કાર્યં પિણાં તિલવાશિણા ।
 તર્પણં સર્વભૂતાનામારિષેણ નિવીતિના ॥ ૫-૫૦॥
 સવ્યસ્કન્ધે યદા સૂત્રમુપવીત્યુચ્યતે તદા ।
 પ્રાચીનાવીત્યસવ્યેન નિવીતી કણ્ઠસંસ્થિતે ॥ ૫-૫૧॥
 પિણાં તર્પણં કૃત્વા સૂર્યાયાર્ધ્યં પ્રકલ્પયેત ।
 ઉપસ્થાય તતઃ સૂર્યં યજેચ્છિવમનન્તરમ ॥ ૫-૫૨॥
 ॥ ઇતિ શિવોપનિષદિ શિવભસ્મસ્નાનાધ્યાયઃ પચમઃ ॥

અથ ભક્ત્યા શિવં પૂજય નૈવેદ્યમુપકલ્પયેત ।
 યદન્નમાત્મનાશ્નીયાત્તસ્યાગ્રે વિનિવેદયેત ॥ ૬-૧॥
 યઃ કૃત્વા ભક્તયભોજ્યાનિ યત્નેન વિનિવેદયેત ।
 શિવાય સ શિવે લોકે કલ્પકોટિં પ્રમોદતે ॥ ૬-૨॥
 યઃ પક્વં શ્રીકૃલં દદ્યાચ્છિવાય વિનિવેદયેત ।

गुरोर्वा होमयेद्वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-३॥
 श्रीमद्भिः स महायानैर्भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ।
 वर्षाणाम्युतं साग्रं तदन्ते श्रीपतिर्भवेत् ॥ ७-४॥
 कपित्थमेकं यः पञ्चमीश्वराय निवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-५॥
 अेकमात्रफलं पञ्चं यः शम्भोर्विनिवेदयेत् ।
 वर्षाणाम्युतं भोगैः क्रीडते स शिवे पुरे ॥ ७-६॥
 अेकं वटफलं पञ्चं यः शिवाय निवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-७॥
 यः पञ्चं दाडिमं चैकं दद्याद्भिकसितं नवम ।
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-८॥
 यावत्तद्भीजसंप्यानं शोभनं परिकीर्तितम् ।
 तावदष्टायुतान्युच्चैः शिवलोके महीयते ॥ ७-९॥
 द्राक्षाङ्गलानि पञ्चानि यः शिवाय निवेदयेत् ।
 भक्त्या वा शिवयोगिभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-१०॥
 यावत्तत्फलसंप्यानमुभयोर्विनिवेदितम् ।
 तावद्भुगसङ्ग्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ७-११॥
 द्राक्षाङ्गलेषु यत्पुण्यं तत्पर्जूरङ्गलेषु च ।
 तदेव राजवृक्षेषु पारावतङ्गलेषु च ॥ ७-१२॥
 यो नारङ्गफलं पञ्चं विनिवेद्य महेश्वरे ।
 अष्टलक्षं महाभोगैः कृडते स शिवे पुरे ॥ ७-१३॥
 भीजपूरेषु तस्यार्धं तदर्थं लिङ्गेषु च ।
 जम्बूङ्गलेषु यत्पुण्यं तत्पुण्यं तिन्दुकेषु च ॥ ७-१४॥
 पनसं नारिकेलं वा शिवाय विनिवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-१५॥
 पुरुषं च प्रियालं च मधूककुसुमानि च ।

ञ्भूङ्गलानि पक्वानि वैकङ्कतङ्गलानि च ॥ ७-१७॥
 निवेद्य भक्त्या शर्वाय प्रत्येकं तु इले इले ।
 दशवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ७-१७॥
 क्षीरिकायाः इलं पक्वं यः शिवाय निवेदयेत् ।
 वर्षलक्षं महाभोगैर्मोदते स शिवे पुरे ॥ ७-१८॥
 वालुकात्रपुसाटीनि यः इलानि निवेदयेत् ।
 शिवाय गुरवे वापि पक्वं च कर्मदकम् ॥ ७-१९॥
 दशवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 बट्टराणि सुपक्वानि त्रिन्त्रिंशत्कङ्कलानि च ॥ ७-२०॥
 दर्शनीयानि पक्वानि ह्यामलक्ष्याः इलानि च ।
 अेवमाटीनि चान्यानि शाकमूलङ्गलानि च ॥ ७-२१॥
 निवेदयति शर्वाय शृणु यत्फलमाप्नुयात् ।
 अेकैकस्मिन्ङ्गले भोगान्प्राप्नुयादनुपूर्वशः ॥ ७-२२॥
 पञ्चवर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 गोधूमचन्दकाद्यानि सुकृतं सक्तुमर्जितम् ॥ ७-२३॥
 निवेदयीत् शर्वाय तस्य पुण्यइलं शृणु ।
 यावत्तद्भीजसंप्यानं शुभं भ्रष्टं निवेदयेत् ॥ ७-२४॥
 तावद्वर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 यः पक्वानीक्षुदण्डानि शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ७-२५॥
 गुरवे वापि तद्भक्त्या तस्य पुण्यइलं शृणु ।
 षड्गुणानि चैकैकं वर्षलोकं प्रमोदते ॥ ७-२६॥
 साकं शिवपुरे भोगैः पौण्ड्रं पञ्चगुणं इलम् ।
 निवेद्य परमेशाय शुक्तिमात्रसस्य तु ॥ ७-२७॥
 वर्षकोटिं महाभोगैः शिवलोके महीयते ।
 निवेद्य इण्डितं शुद्धं शिवाय गुरवे ऽपि वा ॥ ७-२८॥
 रसात्सहस्रगुणितं इलं प्राप्नोति मानवः ।

गुडस्य कुलमेकं यः शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ७-२९॥
 अम्भकोटिं शिवे लोके महाभोगैः प्रमोदते ।
 जण्डस्य पलनैवेद्यं गुडाच्छतगुणं कुलम् ॥ ७-३०॥
 जण्डात्सहस्रगुणितं शर्कराया निवेदने ।
 मत्सण्डिकां महाशुद्धां शंकराय निवेदयेत् ॥ ७-३१॥
 कल्पकोटिं नरः साग्रं शिवलोके महीयते ।
 परिशुद्धं (मृष्टमाज्यं सिद्धं चैव सुसंस्कृतम् ॥ ७-३२॥
 मासं निवेद्य शर्वाय शृणु यत्कुलमाप्नुयात् ।
 अशेषकुलदानेन यत्पुण्यं परिकीर्तितम् ॥ ७-३३॥
 तत्पुण्यं प्राप्नुयात्सर्वं महादाननिवेदने ।
 पनसानि च दिव्यानि स्वाहूनि सुरभीणि च ॥ ७-३४॥
 निवेदयेत्तु शर्वाय तस्य पुण्यकुलं शृणु ।
 कल्पकोटिं नरः साग्रं शिवलोके व्यवस्थितः ॥ ७-३५॥
 पिबन्निवामृतं दिव्यं महाभोगैः प्रमोदते ।
 दिने दिने च यस्त्वापं वस्त्रपूतं समाचरेत् ॥ ७-३६॥
 सुजाय शिवभक्तोभ्यस्तस्य पुण्यकुलं शृणु ।
 महासरांसि यः कुर्याद्भवेत्पुण्यं शिवाग्रतः ॥ ७-३७॥
 तत्पुण्यं सकलं प्राप्य शिवलोके महीयते ।
 यद्विष्टमात्मनः किञ्चिदन्नपानकुलादिकम् ॥ ७-३८॥
 तत्तच्छिवाय देयं स्याद्दुत्तमं भोगमिच्छता ।
 न शिवः परिपूर्णात्किञ्चिदश्नाति कस्यचित् ॥ ७-३९॥
 किन्त्वीश्वरनिभं कृत्वा सर्वमात्मनि दीयते ।
 न रोहति यथा बीजं स्वस्थमाश्रयवर्जितम् ॥ ७-४०॥
 पुण्यबीजं तथा सूक्ष्मं निष्कलं स्यान्निराश्रयम् ।
 सुक्षेत्रेषु यथा बीजमुप्तं भवति सत्कुलम् ॥ ७-४१॥
 अल्पमप्यक्षयं तद्वत्पुण्यं शिवसमाश्रयात् ।

तस्मादीश्वरमुद्दिश्य यद्यदात्मनि रोचते ॥ ७-४२॥
 तत्तदीश्वरभक्तोभ्यः प्रदातव्यं इलार्थिना ।
 यः शिवाय गुरोर्वापि स्वयेभ्यः भूमिकम् ॥ ७-४३॥
 नैवेद्य भोजनार्थं यः पत्रैः पुष्पैश्च शोभनम् ।
 यावत्तत्पत्रपुष्पाणां परिसंख्या विधीयते ॥ ७-४४॥
 तावद्धर्षसहस्राणि सुरलोके महीयते ।
 पलाशकदलीपद्म- पत्राणि च विशेषतः ॥ ७-४५॥
 दत्त्वा शिवाय गुरवे शृणु यत्फलमाप्नुयात् ।
 यावत्तत्पत्रसंख्या नमीश्वराय निवेदितम् ॥ ७-४६॥
 तावदष्टायुतानां स लोके भोगानवाप्नुयात् ।
 यावत्ताम्बूलपत्राणि पूगांश्च विनिवेदयेत् ॥ ७-४७॥
 तावन्ति वर्षलक्षाणि शिवलोके महीयते ।
 यच्छुद्धं शङ्खचूर्णं वा गुरवे विनिवेदयेत् ॥ ७-४८॥
 ताम्बूलयोगसिद्ध्यर्थं तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 यावत्ताम्बूलपत्राणि चूर्णमानेन भक्षयेत् ॥ ७-४९॥
 तावद्धर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 जातीफलं सकङ्कोलं लताकस्तूरिकोत्पलम् ॥ ७-५०॥
 छत्येतानि सुगन्धीनि इलानि विनिवेदयेत् ।
 इले इले महाभोगैर्वर्षलक्षं तु यत्नतः ॥ ७-५१॥
 कामिकेन विमानेन कीडते स शिवे पुरे ।
 त्रुटिमात्रप्रमाणेन कर्पूरस्य शिवे गुरौ ॥ ७-५२॥
 वर्षकोटिं महाभोगैः शिवलोके महीयते ।
 पूगताम्बूलपत्राणामाधारं यो निवेदयेत् ॥ ७-५३॥
 वर्षकोट्यष्टकं भोगैः शिवलोके महीयते ।
 यश्चूष्णेणधारसत्पात्रं कस्यापि विनिवेदयेत् ॥ ७-५४॥
 मोदते स शिवे लोके वर्षकोटीश्चतुर्दश ।

मृत्काष्ठवंशज्जडानि यः प्रदद्याच्छिवाश्रमे ॥ ७-५५॥
 प्राप्नुयाद्विपुलांस्मोगान्दिव्याशिवपुरे नरः ।
 माणिक्यं कलशं पात्रीं स्थात्यादीन्माण्डसंपुटान् ॥ ७-५६॥
 दत्त्वा शिवाग्रजस्तेभ्यः शिवलोके महीयते ।
 तोयाधारपिधानानि मृद्धस्त्रतरुजानि वा ॥ ७-५७॥
 वंशालाजुसमुत्थानि दत्त्वाप्नोति शिवं पुरम् ।
 पत्रसंमार्जनीतोयं गोमयाजनकर्पटान् ॥ ७-५८॥
 मृत्कुम्भपीटिकां दद्याद्दोगाशिवपुरे लभेत ।
 यः पुष्पधूपगन्धानां दधिक्रीरधृताम्भसाम् ॥ ७-५९॥
 दद्यादाधारपात्राणि शिवलोके स गच्छति ।
 वंशतालान्दिसंभूतं पुष्पाधारकरण्डकम् ॥ ७-६०॥
 दत्त्वावमाधान्यो दद्याच्छिवलोकमवाप्नुयात् ।
 यः स्रुक्स्रुवादिपात्राणि होमार्थं विनिवेदयेत् ॥ ७-६१॥
 वर्षकोटिं महाभागैः शिवलोके महीयते ।
 यः सर्वधातुसंयुक्तं दद्यात्स्रुवाणपर्वतम् ॥ ७-६२॥
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥ ७-६३॥
 स गोत्रभृत्यसंयुक्तो वसेच्छिवपुरे नरः ।
 विमानयानैः श्रीमद्भिः सर्वकामसमन्वितैः ॥ ७-६४॥
 भोगान्स्मुक्त्वा तु विपुलांस्तदन्ते स महीपतिः ।
 मनःशिलां हरीतालं राजपट्टं च हिङ्गुलम् ॥ ७-६५॥
 गौरिकं मण्डितं च हेमतोयं तथाष्टमम् ।
 यश्च तं पर्वतवरं शालिताण्डुलकल्पितम् ॥ ७-६६॥
 शिवायगुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 कल्पकोटिशतं साग्रं भोगान्स्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ७-६७॥
 यः सर्वधान्यशिखरैरुपेतं यवपर्वतम् ।

धृततैलनटीयुक्तं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-७८॥
 कल्पकोटिशतं साग्रं भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ।
 समस्तकुलजैः सार्धं तस्यान्ते स महीपतिः ॥ ७-७९॥
 तिलधेनुं प्रदद्याद्यः कृत्वा कृष्णाजिने नरः ।
 कपिलायाः प्रदानस्य यत्फलं तदवाप्नुयात् ॥ ७-९०॥
 धृतधेनुं नरः कृत्वा कांस्यपात्रे सकाचनान ।
 निवेद्य गोप्रदानस्य समग्रं फलमाप्नुयात् ॥ ७-९१॥
 द्वीपिचर्मणि यः स्थाप्य प्रदद्यात्स्रवाणाढकम् ।
 अशेषरसदानस्य यत्पुण्यं तदवाप्नुयात् ॥ ७-९२॥
 मरिचाढेन कुर्वीत(?) मारीचं नाम पर्वतम् ।
 दद्याद्यज्जुरकं पूर्वमाग्नेयं हिङ्गुमुत्तमम् ॥ ७-९३॥
 दक्षिणे गुडशुण्ठी च नैरुते नागकेसरम् ।
 पिप्पली पश्चिमे दद्याद्वायव्ये कृष्णाजुरकम् ॥ ७-९४॥
 कौबेयामिजमोहं च त्वगोलाश्चैशैवते ।
 कुस्तुम्भर्याः प्रदेयाः स्युर्बहिः प्राकारतः स्थिताः ॥ ७-९५॥
 ककुभामन्तरालेषु समन्तात्सैन्धवं न्यसेत् ।
 सपुष्पाक्षततोयेन शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ७-९६॥
 यावत्तटीपसंज्यानं सर्वमेकत्र पर्वते ।
 तावद्धर्षशतादूर्ध्वं भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ७-९७॥
 कूष्माण्डं मध्यतः स्थाप्य कालिङ्गं पूर्वतो न्यसेत् ।
 दक्षिणे क्षीरतुम्भी तु वृन्ताकं पश्चिमे न्यसेत् ॥ ७-९८॥
 पटीसान्युत्तरे स्थाप्य कर्कटीमीशैवते ।
 न्यसेद्गजपटोलांश्च मधुरान्वल्लिहैवते ॥ ७-९९॥
 कारवेल्लांश्च नैरुत्यां वायव्यां निम्बकं फलम् ।
 उज्यावचानि चान्यानि फलानि स्थापयेद्बहिः ॥ ७-१००॥
 अभ्यर्च्य पुष्पधूपैश्च समन्तात्फलपर्वतम् ।

शिवाय गुरवे वापि प्रणिपत्य निवेदयेत् ॥ ७-८१॥
 यावत्तल्लसंप्यानां तदीपानां च मध्यतः ।
 तावद्धर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ७-८२॥
 मूलकं मध्यतः स्थाप्य तत्पूर्वे वालमूलकम् ।
 आग्नेय्यां वास्तुकं स्थाप्य याम्यायां क्षारवास्तुकम् ॥ ७-८३॥
 पालक्यं नैरुते स्थाप्य सुमुजं पश्चिमे न्यसेत् ।
 कुड्द्रकं च वायव्यामुत्तरे वापि तालिकीम् ॥ ७-८४॥
 कुसुम्भशाकमैशान्यां सर्वशाकानि तद्बहिः ।
 पूर्वकमेषा विन्यस्य शिवाय विनिवेदयेत् ॥ ७-८५॥
 यावत्तन्मूलनालानां पत्रसंप्या च कीर्तिता ।
 तावद्धर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ७-८६॥
 दत्त्वा लभेन्महाभोगान्गुग्गुल्वद्रेः पलद्वयम् ।
 वर्षकोटिद्वयं स्वर्गं द्विगुणं गुडमिश्रितैः ॥ ७-८७॥
 गुडार्द्रकं सलवणमाम्रमजरिसंयुतम् ।
 निवेद्य गुरवे भक्ष्या सौभाग्यं परमं लभेत् ॥ ७-८८॥
 हस्तारोप्येण वा कृत्वा महारत्नान्वितां महीम् ।
 निवेदयित्वा शर्वाय शिवतुल्यः प्रजायते ॥ ७-८९॥
 वज्रेन्द्रनीलवैडूर्य- पद्मरागं समौक्तिकम् ।
 कीटपक्षं सुवर्णं च महारत्नानि सप्त वै ॥ ७-९०॥
 यश्च सिंहासनं दद्यान्महारत्नान्वितं नृपः ।
 क्षुद्ररत्नैश्च विविधैस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-९१॥
 कुलत्रिंशत्संयुक्तः सान्तःपुरपरिच्छदः ।
 समस्तमृत्युसंयुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ७-९२॥
 तत्र भुक्त्वा महाभोगान्शिवतुल्यपराक्रमः ।
 आमहाप्रलयं यावत्तदन्ते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७-९३॥
 यद्वि चेद्राज्यमाकङ्क्षेत्ततः सर्वसमाहितः ।

સખદ્વીપસમુદ્રાયાઃ ક્ષિતેરધિપતિર્ભવેત ॥ ૬-૯૪॥
 જન્મકોટિસહસ્રાણિ જન્મકોટિશતાનિ ચ ।
 રાજ્યં કૃત્વા તતશ્ચાન્તે પુનઃ શિવપુરં વ્રજેત ॥ ૬-૯૫॥
 એતદેવ ક્વલં જ્ઞેયં મકુટાભરણાદિષુ ।
 રત્નાસનપ્રદાનેન પાદુકે વિનિવેદયેત ॥ ૬-૯૬॥
 દયાધઃ કેવલં વજ્રં શુદ્ધં ગોધૂમમાત્રકમ ।
 શિવાય સ શિવે લોકે તિષ્ઠેદાપ્રલયં સુખી ॥ ૬-૯૭॥
 ઇન્દ્રનીલપ્રદાનેન સ વૈડૂર્યપ્રદાનતઃ ।
 મોદતે વિવિધૈર્ભોગૈઃ કલ્પકોટિં શિવે પુરે ॥ ૬-૯૮॥
 મસૂરમાત્રમપિ યઃ પદ્મરાગં સુશોભનમ ।
 નિવેદયિત્વા શર્વાય મોદતે કાલમક્ષયમ ॥ ૬-૯૯॥
 નિવેદ્ય મૌક્તિકં સ્વચ્છમેકભાગૈકમાત્રકમ ।
 ભોગૈઃ શિવપુરે દિવ્યૈઃ કલ્પકોટિં પ્રમોદતે ॥ ૬-૧૦૦॥
 કીટપક્ષં મહાશુદ્ધં નિવેદ્ય યવમાત્રકમ ।
 શિવાયાધઃ શિવે લોકે મોદતે કાલમક્ષયમ ॥ ૬-૧૦૧॥
 હેન્મા કૃત્વા ચ યઃ પુષ્પમપિ માષકમાત્રકમ ।
 નિવેદયિત્વા શર્વાય વર્ષકોટિં વસેદિવિ ॥ ૬-૧૦૨॥
 ક્ષુદ્રસ્નાનિ યો દયાદ્દેન્નિ બદ્ધાનિ શમ્ભવે ।
 મોદતે સ શિવે લોકે કલ્પકોટ્યયુતં નરઃ ॥ ૬-૧૦૩॥
 યથા યથા મહારત્નં શોભનં ચ યથા યથા ।
 તથા તથા મહત્પુણ્યં જ્ઞેયં તચ્છિવદાનતઃ ॥ ૬-૧૦૪॥
 ભૂમિભાગે સ(?) વિસ્તીક્ષણે જમ્બૂદ્વીપં પ્રકલ્પયેત ।
 અષ્ટાવરણસંયુક્તં નગેન્દ્રાષ્ટકભૂષિતમ ॥ ૬-૧૦૫॥
 તન્મધ્યે કાર્યેદિવ્યં મેરુપ્રાસાદમુત્તમમ ।
 અનેકશિખરાકીર્ણમશેષામરસંયુતમ ॥ ૬-૧૦૬॥
 બહિઃ સુવર્ણનિચિતં સર્વસ્ત્રોપશોભિતમ ।

अतुःप्रग्रीवकोपेतं अक्षुर्लिङ्गसमायुतम् ॥ ७-१०७॥
 अतुर्दिक्षु वनोपेतं अतुर्भिः संयुतैः शरैः ।
 अतुर्णां पुरयुक्तेन प्राकारेण च संयुतम् ॥ ७-१०८॥
 मेरुप्रासादमित्येवं हेमरत्नविभूषितम् ।
 यः कारयेद्धनोपेतं सो ऽनन्तकलमाप्नुयात् ॥ ७-१०९॥
 भूम्यम्भःपरमाणूनां यथा संप्या न विद्यते ।
 शिवायतनपुण्यस्य तथा संप्या न विद्यते ॥ ७-११०॥
 कुलत्रिंशत्संयुक्तः सर्वभृत्यसमन्वितः ।
 कलत्रपुत्रमित्रैश्च सर्वस्वजनसंयुतः ॥ ७-१११॥
 आश्रिततोपाश्रितैः सर्वैरशेषगणसंयुतः ।
 यथा शिवस्तथैवायं शर्वलोके स पूज्यते ॥ ७-११२॥
 न च मानुष्यकं लोकमागच्छेत्कृपणं पुनः ।
 सर्वज्ञः परिपूर्णश्च मुक्तः स्वात्मनि तिष्ठति ॥ ७-११३॥
 यः शिवाय वनं कृत्वा मुटाब्जसलिलोत्थितम्(?) ।
 तद्वदकोपशोभं च हस्ते कुर्वीत सर्वदा ॥ ७-११४॥
 शोभयेद्भूतनाथं वा चन्द्रशालां क्वचित्क्वचित् ।
 वेदी वाथाभ्यपद्यन्त प्रोन्नताः स्तम्भपङ्क्तयः ॥ ७-११५॥
 शातकुम्भमयी वापि सर्वलक्षणसंयुताम् ।
 ष्वरप्रतिमां सौम्यां कारयेत्पुरुषोऽच्छिताम् ॥ ७-११६॥
 त्रिशूलसव्यहस्तां च वरदाभयदायिकां ।
 सव्यहस्ताक्षमालां च षट्कुसुमभूषिताम् ॥ ७-११७॥
 पद्मसिंहासनासीनां वृषस्थां वा समुच्छिताम् ।
 विमानस्थां रथस्थां वा वेदिस्थां वा प्रभान्विताम् ॥ ७-११८॥
 सौम्यवक्त्रां करालां वा महाभैरवरूपिणीम् ।
 अत्युच्छितां सुविस्तीर्णां नृत्यस्थां योगसंस्थिताम् ॥ ७-११९॥
 कुर्यादसंभवे हेमस्तारेण विमलेन च ।

आरकूटमयी वापि ताम्रमृच्चैलदारुजाम ॥ ७-१२०॥
 अशेषकैः सरूपैश्च वर्णकैर्वा पटे लिप्सेत ।
 कुड्ये वा कुलके वापि भक्ष्या वित्तानुसारतः ॥ ७-१२१॥
 अेकां सपरिवारां वा पार्वतीं गणसंयुताम् ।
 प्रतीहारसमोपेतां(?) कुर्यादेवाविकल्पतः ॥ ७-१२२॥
 पीठं वा कारयेद्द्रौष्यं ताम्रं पित्तलसंभवम् ।
 चतुर्भुजैकवक्त्रं वा बहिः काचनसंस्कृतम् ॥ ७-१२३॥
 पृथक्पृथगनेकानि कारयित्वा मुष्णानि तु ।
 सौम्यभैरवरूपाणि शिवस्य बहुरूपिणः ॥ ७-१२४॥
 नानाभरणयुक्तानि हेमरौप्यकृतानि च ।
 शिवस्य रथयात्रायां तानि लोकस्य दर्शयेत् ॥ ७-१२५॥
 उक्तानि यानि पुण्यानि संक्षेपेण पृथक्पृथक् ।
 कृत्वैकेन ममैतेषामक्षयं कुलमाप्नुयात् ॥ ७-१२६॥
 मातुः पितुः सहोपायैर(?) दशभिर्दशभिः कुलैः ।
 कलत्रपुत्रमित्राद्यैर्भृत्यैर्युक्तः स बान्धवैः ॥ ७-१२७॥
 अयुतेन विमानानां सर्वकामयुतेन च ।
 भुङ्क्ते स्वयं महाभोगानन्ते मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ७-१२८॥
 माण्डपस्तम्भपर्यन्ते कीलयेद्वर्षणान्वितम् ।
 अग्निषिष्य जना यस्मिन्मुखां कुवन्ति बिल्वकैः ॥ ७-१२९॥
 कालकालकृतिं कृत्वा कीलयेद्यः शिवाश्रमे ।
 सर्वलोकोपकाराय पूजयेच्च दिने दिने ॥ ७-१३०॥
 धूपवेलाप्रमाणार्थं कल्पयेद्यः शिवाश्रमे ।
 क्षरन्ती पूर्यमाणां वा सद्यायामे धर्ती नृपः ॥ ७-१३१॥
 अेषामेकतमं पुण्यं कृत्वा पापविवर्जितः ।
 शिवलोके नरः प्राप्य सर्वज्ञः स सुधी भवेत् ॥ ७-१३२॥
 रथयात्रां प्रवक्ष्यामि शिवस्य परमात्मनः ।

सर्वलोकहितार्थाय महाशिल्पिविनिर्मिताम् ॥ ७-१३३॥
 रथमध्ये समावेश्य यथा यष्टिं तु डीलयेत् ।
 यष्टेर्मध्ये स्थितं कार्यं विमानमतिशोभितम् ॥ ७-१३४॥
 पञ्चभौमं त्रिभौमं वा दृढवंशप्रकल्पितम् ।
 कर्माणां सुनिबद्धं च रज्जुमिश्रं सुसंयुतम् ॥ ७-१३५॥
 पञ्चशालाण्डकैर्युक्तं नानामञ्जिसमन्वितम् ।
 चित्रवर्णपरिच्छन्नं पटैर्वा वर्णकान्वितैः ॥ ७-१३६॥
 लम्बकैः सूत्रदाम्ना च धाण्टायामरभूषितम् ।
 बुद्बुदैर्ययनैश्च दर्पाणैश्च समुज्ज्वलम् ॥ ७-१३७॥
 कट्यर्धध्वजैर्युक्तं महाच्छत्रं महाध्वजम् ।
 पुष्पमालापरिक्षिप्तं सर्वशोभासमन्वितम् ॥ ७-१३८॥
 महारथविमाने ऽस्मिन्स्थापयेद्गाणसंयुतम् ।
 ईश्वरप्रतिमां हेमि प्रथमे पुरमाण्डपे ॥ ७-१३९॥
 मुष्त्रयं च बध्नीयाद्बहिः कुर्यात्तथाश्रितम् ।
 पुरे पुरे बहिर्दिक्षु गृहकेषु समाश्रितम् ॥ ७-१४०॥
 अतुष्टं शिववक्त्राणां संस्थाप्य प्रतिपूजयेत् ।
 दिनत्रयं प्रकुर्वीत स्नानमर्चनभोजनम् ॥ ७-१४१॥
 नृत्यक्रीडाप्रयोगेण गेयमङ्गलपाठकैः ।
 महावाटित्रनिर्घोषैः पौषपूर्णिमपर्वणि ॥ ७-१४२॥
 भ्रामयेद्वाजमार्गेण अतुर्ये ऽहनि तद्रथम् ।
 ततः स्वस्थानमानीय तच्छेषमपि वर्धयेत् ॥ ७-१४३॥
 अवधार्य जगद्धात्री प्रतिमामवतारयेत् ।
 महाविमानयात्रैषा कर्तव्या पट्टके ऽपि वा ॥ ७-१४४॥
 वंशैर्नवैः सुपञ्चैश्च कटं कुर्याद्भरक्षमम्(?) ।
 वृत्तं द्विगुणदीर्घं च अतुरश्चमधः समम् ॥ ७-१४५॥
 सर्वत्र चर्मणा बद्धं महायष्टिसमाश्रितम् ।

मुष्णं बद्धं च कुर्वीत वंशमण्डलिना दृढम् ॥ ७-१४७॥
 कटे ऽस्मिंस्तानि वस्त्राणि स्थाप्य बध्नीत यत्नतः ।
 उपर्युपरि सर्वाणि तमध्ये प्रतिमां न्यसेत ॥ ७-१४७॥
 वार्णकैः कुङ्कुमाद्यैश्च त्रिपुरुषैश्च पूजयेत् ।
 नानामरणपूजाभिर्मुक्ताहारप्रलम्बिभिः ॥ ७-१४८॥
 रथस्य महतो मध्ये स्थाप्य पट्टद्वयं दृढम् ।
 अधरोत्तरभागेन मध्ये छिद्रसमन्वितम् ॥ ७-१४९॥
 कटियष्टेरधोभागं स्थाप्य छिद्रमयं शुभैः ।
 आबद्ध्य कीलयेद्यत्नाद्यष्ट्यर्धं च ध्वजाष्टकम् ॥ ७-१५०॥
 कटस्य पृष्ठं सर्वत्र कारयेत्पटसंवृतम् ।
 तत्पटे च लिप्तेत्सोमं सगाणं सवृषं शिवम् ॥ ७-१५१॥
 वित्रिपुरुष्यस्रग्दाम्ना समन्ताद्दूषयेत्कटम् ।
 रवकैः किङ्किणीजालैर्घण्टाचामरभूषितैः ॥ ७-१५२॥
 महापूजाविशेषैश्च कौतूहलसमन्वितम् ।
 वाद्यारम्भोपचारेण मार्गशोभां प्रकल्पयेत् ॥ ७-१५३॥
 तद्रथं भ्रामयेद्यत्नाद्राजमार्गेण सर्वतः ।
 ततः स्वाश्रममानीय स्थापयेत्तत्समीपतः ॥ ७-१५४॥
 महाशब्दं ततः कुर्यात्तालत्रयसमन्वितम् ।
 ततस्तुषणी स्थिते लोके तच्छान्तिमिह धारयेत् ॥ ७-१५५॥
 शिवं तु सर्वजगतः शिवं गोब्राह्मणस्य च ।
 शिवमस्तु नृपाणां च तद्दत्तानां जनस्य च ॥ ७-१५६॥
 राजा विजयमाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च वर्धताम् ।
 धर्मनिष्ठश्च भवतु प्रजानां च हिते रतः ॥ ७-१५७॥
 कालवर्षा तु पर्जन्यः सस्यसंपत्तिरुत्तमा ।
 सुभिक्षाक्षेममाप्नोति कार्यसिद्धिश्च जायताम् ॥ ७-१५८॥
 द्रोषाः प्रयान्तु नाशं च गुणाः स्थैर्यं भजन्तु वः ।

बहुक्षीरयुता गावो दृष्टपुष्टा भवन्तु वः ॥ ७-१५८॥
 अवं शिवमहाशान्तिमुञ्चार्यं जगतः क्रमात् ।
 अभिवर्धय ततः शेषमैश्वरीं सार्वकामिकीम् ॥ ७-१५९॥
 शिवमालां समादाय सदासीपरिचारिकः ।
 कुलैर्भक्षैश्च संयुक्तां गृह्य पात्रीं निवेशयेत् ॥ ७-१६०॥
 पात्रीं च धारयेन्मूर्ध्ना सोषणीषां देवपुत्रकः ।
 अलंकृतः शुक्लवासा धार्मिकः सततं शुचिः ॥ ७-१६१॥
 ततश्च तां समुत्क्षिप्य पाणिना धारयेद्बुधः ।
 प्रब्रूयादपरश्चात्र शिवधर्मस्य भाषकः ॥ ७-१६२॥
 तोयं यथा घटीसंस्थमजस्रं क्षरते तथा ।
 क्षरते सर्वलोकानां तद्घटायुरहर्निशम् ॥ ७-१६३॥
 यदा सर्वं परित्यज्य गन्तव्यमवशैर्ध्रुवम् ।
 तदा न दीयते कस्मात्प्राथेयार्थमिदं धनम् ॥ ७-१६४॥
 कलत्रपुत्रमित्राणि पिता माता च बान्धवाः ।
 तिष्ठन्ति न मृतस्यार्थे परलोके धनानि च ॥ ७-१६५॥
 नास्ति धर्मसमं मित्रं नास्ति धर्मसमः सखा ।
 यतः सर्वैः परित्यक्तं नरं धर्मो ऽनुगच्छति ॥ ७-१६६॥
 तस्माद्धर्मं समुद्दिश्य यः शेषामभिवर्धयेत् ।
 समस्तपापनिर्मुक्तः शिवलोकं स गच्छति ॥ ७-१६७॥
 उपर्युपरि वित्तेन यः शेषामभिवर्धयेत् ।
 तस्येयमुत्तमा देया यतश्चान्या न वर्धते ॥ ७-१६८॥
 एत्येवं मध्यमां शेषां वर्धयेद्वा कनीयसीम् ।
 ततस्तेषां प्रदातव्या सर्वशोकस्य शान्तये ॥ ७-१६९॥
 येनोत्तमा गृहीता स्यात्शिवशेषा महीयसी ।
 प्रापणीया गृहं तस्य तथैव शिरसा वृता ॥ ७-१७०॥
 ध्वजश्छत्रविमानाद्यैर्महावाहिनिस्वनैः ।

गृहद्वारं ततः प्राप्तमर्चयित्वा निवेशयेत् ॥ ५-१७२॥
 दद्याद्गोत्रकलत्राणां (मृत्यानां स्वजनस्य च ।
 तर्पयेन्नानतान(?) (मक्ष्या वादित्रध्वजवाहकान् ॥ ५-१७३॥
 अथेवमादीयते (मक्ष्या यः शिवस्योत्तमा गृहे ।
 शोभया राजमार्गेण तस्य धर्मकुलं शृणु ॥ ५-१७४॥
 समस्तपापनिर्मुक्तः समस्तकुलसंयुतः ।
 शिवलोकमवाप्नोति समृत्यपरिवारकः ॥ ५-१७५॥
 तत्र दिव्यैर्महाभोगैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कल्याणां क्रीडते कोटिमन्ते निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ५-१७६॥
 रथस्य यात्रां यः कुर्यादित्येवमुपशोभया ।
 (मक्षामोक्षप्रदानैश्च तत्कुलं शृणु यत्नतः ॥ ५-१७७॥
 अशेषपापनिर्मुक्तः सर्वमृत्युसमन्वितः ।
 कुलत्रिंशत्कमुद्धृत्य सुहृद्भिः स्वजनैः सह ॥ ५-१७८॥
 सर्वकामयुतैर्दिव्यैः स्वच्छन्दगमनालयैः ।
 महाविमानैः श्रीमद्भिर्दिव्यस्त्रीपरिवारितः ॥ ५-१७९॥
 दृष्ट्या क्रीडते (भोगैः कल्पकोटिं शिवे पुरे ।
 ज्ञानयोगं ततः प्राप्य संसारादवमुच्यते ॥ ५-१८०॥
 शिवस्य रथयात्रायामुपवासपरः क्षमी ।
 पुरतः पृष्ठतो वापि गच्छंस्तस्य कुलं शृणु ॥ ५-१८१॥
 अशेषपापनिर्मुक्तः शुद्धः शिवपुरं गतः ।
 महारथोपमैर्यानेः कल्याणीतिं प्रमोदते ॥ ५-१८२॥
 ध्वजच्छत्रपताकामिर्दीपदर्पणायामरैः ।
 धूपैर्वितानकलशैरुपशोभा सहस्रशः ॥ ५-१८३॥
 गृहीत्वा याति पुरतः स्वेच्छया वा परेच्छया ।
 संपर्कात्कौतुकात्स्नात्सिद्धिलोके व्रजन्ते ते ॥ ५-१८४॥
 शिवस्य रथयात्रां तु यः प्रपश्यति भक्तिः ।

प्रसङ्गात्कौतुकाद्वापि ते ऽपि यान्ति शिवं पुरुष ॥ ७-१८५॥
 नानायत्नादिशेषान्ते नानाप्रेक्षाणकानि च ।
 कुर्वीत रथयात्रायां रमते च विभूषिता ॥ ७-१८६॥
 ते भोगैर्विविधैर्दिव्यैः शिवासन्ना गाणेश्वराः ।
 ङीडन्ति रुद्रभवने कल्याणां विंशतीर्नराः ॥ ७-१८७॥
 महता ज्ञानसङ्घेन तस्माच्छिवरथेन च ।
 पृथक्श्रुवा मृता यान्ति शिवलोकं न संशयः ॥ ७-१८८॥
 श्रीपर्वते महाकाले वाराणस्यां महालये ।
 जल्पेश्वरे कुरुक्षेत्रे केदारे माण्डलेश्वरे ॥ ७-१८९॥
 गोकर्णे भद्रकर्णे च शङ्कुकर्णे स्थलेश्वरे ।
 भीमेश्वरे सुवर्णाक्षे कालजरवने तथा ॥ ७-१९०॥
 अथमादिषु चान्येषु शिवक्षेत्रेषु ये मृताः ।
 श्रुवाश्चराचराः सर्वे शिवलोकं व्रजन्ति ते ॥ ७-१९१॥
 प्रयागं कामिकं तीर्थमविमुक्तं तु नैष्ठिकम् ।
 श्रीपर्वतं च विज्ञेयमिहामुत्र च सिद्धिदम् ॥ ७-१९२॥
 प्रसङ्गेनापि यः पश्येदन्यत्र प्रस्थितः क्षयित ।
 श्रीपर्वतं महापुण्यं सो ऽपि याति शिवं पुरुष ॥ ७-१९३॥
 व्रजेद्यः शिवतीर्थानि सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 पापयुक्तः शिवज्ञानं प्राप्य निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ७-१९४॥
 तीर्थस्थानेषु यः श्राद्धं शिवरात्रे प्रयत्नतः ।
 कल्पयित्वानुसारेण कालस्य विषुवस्य च ॥ ७-१९५॥
 तीर्थयात्रागतं शान्तं हाहाभूतमचेतनम् ।
 क्षुत्पिपासातुरं लोके पांसुपाटं त्वरान्वितम् ॥ ७-१९६॥
 संतर्पयित्वा यत्नेन स्नानलक्ष्मीमिवाम्बुभिः ।
 पाद्यासनप्रदानेन कस्तेन पुरुषः समः ॥ ७-१९७॥
 अश्नन्ति यावत्तत्पिण्डं तीर्थनिर्धृतकल्मषाः ।

तावद्धर्षसहस्राणि तद्दत्तास्ते शिवे पुरे ॥ ५-१८८॥
 दद्याद्यः शिवसत्त्रार्थं महिषी सुपयस्विनीम ।
 मोदते स शिवे लोके युगकोटिशतं नरः ॥ ५-१८९॥
 आर्ताय शिवभक्त्याय दद्याद्यः सुपयस्विनीम ।
 अजामेकां सुपुष्टाङ्गीं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२००॥
 यावत्तद्रोमसंप्यानं तत्प्रसूतिकुलेषु च ।
 तावद्धर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ॥ ५-२०१॥
 मृदुरोमायितां कृष्णां निवेद्य गुरवे नरः ।
 रोमिणि रोमिणि सुवर्णस्य दत्तस्य इलमाप्नुयात् ॥ ५-२०२॥
 गजाश्वरथसंयुक्तैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 सानुगः क्रीडते भोगैः कल्पकोटिं शिवे पुरे ॥ ५-२०३॥
 निवेद्याश्वतरं पुष्टमदृष्टं गुरवे नरः ।
 संगतिं सोपकरणं भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ५-२०४॥
 दिव्याश्वयुक्तैः श्रीमद्भिर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कोटिं कोटिं च कल्पानां तदन्ते स्यान्महीपतिः ॥ ५-२०५॥
 अपि योजनमात्राय शिबिकां परिकल्पयेत् ।
 गुरोः शान्तस्य दान्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२०६॥
 विमानानां सहस्रेण सर्वकामयुतेन च ।
 कल्पकोट्ययुतं साग्रं भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ५-२०७॥
 छागं मेषं मयूरं च कुक्कुटं शारिकां शुक्रम ।
 बालक्रीडनकानेतानित्याधानपरानपि ॥ ५-२०८॥
 निवेदयित्वा स्कन्दाय तत्सायुज्यमवाप्नुयात् ।
 भुक्त्वा तु विपुलान्भोगांस्तदन्ते स्याद्दिद्विजोत्तमः ॥ ५-२०९॥
 मुसलोलूषलाधानि गृहोपकरणानि च ।
 दद्याच्छिवगृहस्थेभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२१०॥
 प्रत्येकं कल्पमेकैकं गृहोपकरणैर्नरः ।

अन्ते द्विवि वसेद्दोगैस्तदन्ते च गृही भवेत् ॥ ७-२११॥
 ञ्जूरतालपत्रैर्वा यर्मणा वा सुकल्पितम् ।
 दत्त्वा कोट्यासनं वृत्तं शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ ७-२१२॥
 प्रातर्नीहारवेलायां हेमन्ते शिवयोगिनाम् ।
 कृत्वा प्रतापनायाग्निं शिवलोके महीयते ॥ ७-२१३॥
 सूर्यायुतप्रभाटीप्तैर्विमानैः सार्वकामिकैः ।
 कल्पकोटिशतं भोगान्मुक्त्वा स तु महीपतिः ॥ ७-२१४॥
 यः प्रान्तरं विदेशं वा गच्छन्तं शिवयोगिनम् ।
 भोजयीत यथाशक्या शिवलोके महीयते ॥ ७-२१५॥
 यश्छत्रं धारयेद्ग्रीष्मे गच्छते शिवयोगिने ।
 स मृतः पृथिवीं कृत्स्नामेकच्छत्रामवाप्नुयात् ॥ ७-२१६॥
 यः समुद्धरते मार्गं मात्रोपकरणसनम् ।
 शिवयोगप्रवृत्तस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-२१७॥
 कल्पायुतं नरः साग्रं मुक्त्वा भोगाधिवे पुरे ।
 तदन्ते प्राप्नुयाद्राज्यं सर्वैश्वर्यसमन्वितम् ॥ ७-२१८॥
 अभ्यङ्गोद्धर्तनं स्नानमार्तस्य शिवयोगिनः ।
 कृत्वाप्नोति महाभोगान्कल्याणिवपुरे नरः ॥ ७-२१९॥
 अपनीय समुच्छिष्टं भक्तिः शिवयोगिनाम् ।
 दशधेनुप्रदानस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ७-२२०॥
 पत्रगव्यसमं ज्ञेयमुच्छिष्टं शिवयोगिनाम् ।
 तद्भुक्त्वा लभते शुद्धिं महतः पातकाद्यपि ॥ ७-२२१॥
 नारी च मुक्त्वा सत्पुत्रं कुलाधारं गुणान्वितम् ।
 राजययोग्यं धनाढ्यं च प्राप्नुयाद्धर्मतत्परम् ॥ ७-२२२॥
 यश्च यां शिवयज्ञाय गृहस्थः परिकल्पयेत् ।
 शिवभक्तो ऽस्य महतः परमं फलमाप्नुयात् ॥ ७-२२३॥
 शिवोमां च प्रयत्नेन भक्त्याष्टं यो ऽनुपालयेत् ।

गवां लक्षप्रदानस्य संपूर्णं इलमाप्नुयात् ॥ ७-२२४॥
 प्रातः प्रदद्यात्सधृतं सुकृतं बालपिण्डकम् ।
 दूर्वा च बालवत्सानां(?) तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-२२५॥
 यावत्तद्बालवत्सानां पानाहारं प्रकल्पयेत् ।
 तावदष्टायुतान्पूर्वैर्भोगान्मुङ्क्ते शिवे पुरे ॥ ७-२२६॥
 विधवानायवृद्धानां प्रदद्याद्यः प्रश्रवणम् ।
 आत्मूतस्संश्लवं यावच्छिवलोके महीयते ॥ ७-२२७॥
 दद्याद्यः सर्वजन्तूनामाहारमनुयत्नतः ।
 त्रिः पृथ्वी रत्नसंपूर्णां यदृत्वा तत्फलं लभेत् ॥ ७-२२८॥
 विनयव्रतदानानि यानि सिद्धानि लोकतः ।
 तानि तेनैव विधिना शिवमन्त्रेण कल्पयेत् ॥ ७-२२९॥
 निवेदयीत् रुद्राय रुद्राण्याः षड्भुजस्य च ।
 प्राप्नुयाद्धिपुलान्भोगान्दिव्याशिवपुरे नरः ॥ ७-२३०॥
 पुनर्यः कर्तरी दद्यात्केशक्लेशापनुत्तये ।
 सर्वक्लेशविनिर्मुक्तः शिवलोके सुप्नी भवेत् ॥ ७-२३१॥
 नासिकाशोधनं दद्यात्सदंशं शिवयोगिने ।
 वर्षकोटिं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-२३२॥
 नज्ज्येदनकं दत्त्वा शिवलोके महीयते ।
 वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-२३३॥
 दत्त्वाजनशलाकां वा लोहाद्यं शिवयोगिने ।
 भोगाशिवपुरे प्राप्य ज्ञानचक्षुरवाप्नुयात् ॥ ७-२३४॥
 कर्णशोधनकं दत्त्वा लोहाद्यं शिवयोगिने ।
 वर्षकोटिं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ७-२३५॥
 दद्याद्यः शिवभक्त्याय सूर्या कौपीनशोधनीम् ।
 वर्षलक्षं स लक्षार्धं शिवलोके महीयते ॥ ७-२३६॥
 निवेद्य शिवयोगिभ्यः सूत्रिकं सूत्रसंयुतम् ।

वर्षलक्षं महाभोगैः क्रीडते स शिवे पुरे ॥ ५-२३७॥
 दद्याद्यः शिवयोगिभ्यः सुकृतां पत्रवेधनीम ।
 वर्षलक्षं महाभोगैः शिवलोके महीयते ॥ ५-२३८॥
 दद्याद्यः पुस्तकादीनां सर्वकार्यार्थकर्तृकाम ।
 पत्रलक्षं महाभोगैर्मोदते स शिवे पुरे ॥ ५-२३९॥
 शमीम्वनतृणादीनां दद्यात्तच्छेदनं च यः ।
 क्रीडते स शिवे लोके वर्षलक्षत्रुष्टयम ॥ ५-२४०॥
 शिवाश्रमोपभोगाय लोहोपकरणं महत् ।
 यः प्रदद्यात्कुठाराद्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२४१॥
 यावत्तत्फलसंप्रदानं लोहोपकरणे भवेत् ।
 तावन्ति वर्षलक्षाणि शिवलोके महीयते ॥ ५-२४२॥
 शिवायतनवित्तानां रक्षार्थं यः प्रयच्छति ।
 धनुःषड्गायुधादीनि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२४३॥
 अकैकस्मिन्परिज्ञेयमायुधे चापि वै फलम ।
 वर्षकोट्यष्टकं भोगैः शिवलोके महीयते ॥ ५-२४४॥
 यः स्वात्मभोगभृत्यर्थं कुसुमानि निवेदयेत् ।
 शिवाय गुरवे वापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२४५॥
 यावदन्योऽन्यसंबन्धास्तस्यांशाः परिकीर्तिताः ।
 वर्षलक्षं स तावच्च शिवलोके प्रमोदते ॥ ५-२४६॥
 नष्टापहतमन्विष्य पुनर्वित्तं निवेदयेत् ।
 शिवात्मकं शिवायैव तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५-२४७ ॥
 यावच्छिवाय तद्वित्तं प्राप्तिनवेद्ये फलं स्मृतम् ।
 नष्टमानीय तद्भूयः पुण्यं शतगुणं लभेत् ॥ ५-२४८॥
 देवद्रव्यं ह्येतं नष्टमन्वेष्यमपि यत्नतः ।
 न प्राप्नोति तदा तस्य प्राप्नुयाद्द्विगुणं फलम् ॥ ५-२४९॥
 ताम्रकुम्भकटाहाद्यं यः शिवाय निवेदयेत् ।

शिवात्मकं शिवायैव तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-२५०॥
 यावच्छिवाय तद्वित्तं प्राङ्निवेद्ये इलं स्मृतम् ।
 नष्टमानीय तद्भूयः पुण्यं शतगुणं लभेत ॥ ७-२५१॥
 स्नानसत्रोपभोगाय तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 यावत्तत्फलसंप्र्याप्तं ताम्रोपकरणे स्थितम् ॥ ७-२५२॥
 पले पले वर्षकोटिं मोहते स शिवे पुरे ।
 यः पत्रपुष्पवस्तूनां दद्यादाधारभाजनम् ॥ ७-२५३॥
 तद्गस्तुदातुर्यत्पुण्यं तत्पुण्यं सकलं भवेत् ।
 दत्त्वोपकरणं किञ्चिदपि यो वित्तमर्थिनाम् ॥ ७-२५४॥
 यद्गस्तु कुरुते तेन तत्प्रदानफलं लभेत ।
 यः शौचपीतवस्त्राणि क्षाराद्यैः शिवयोगिनाम् ॥ ७-२५५॥
 स पापमलनिर्मुक्तः शिवलोकमवाप्नुयात् ।
 यः पुष्पपट्टसंयुक्तं पटगर्भं च कम्बलम् ॥ ७-२५६॥
 प्रदद्याच्छिवयोगिभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 तेषां च वस्त्रतन्तूनां यावत्संप्र्या विधीयते ॥ ७-२५७॥
 तावद्दर्शसहस्राणि भोगान्मुञ्क्ते शिवे पुरे ।
 श्लक्ष्णवस्त्राणि शुक्लानि दद्याद्यैः शिवयोगिने ॥ ७-२५८॥
 चित्रवस्त्राणि तद्भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 यावत्तत्सूक्ष्मवस्त्राणां तन्तुसंप्र्या विधीयते ॥ ७-२५९॥
 तावद्युगानि संभोगैः शिवलोके महीयते ।
 शङ्खपात्रं तु विस्तीर्णं भाण्डं वापि सुशोभनम् ॥ ७-२६०॥
 प्रदद्याच्छिवयोगिभ्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ।
 दिव्यं विमानमाइहः सर्वकामसमन्वितम् ॥ ७-२६१॥
 कल्पकोट्ययुतं साग्रं शिवलोके महीयते ।
 शुक्र्यादीनि च पात्राणि शोभनान्यमलानि च ॥ ७-२६२॥
 निवेद्य शिवयोगिभ्यः शङ्खार्धेन इलं लभेत ।

स्फाटिकानां च पात्राणां शङ्खतुल्यकृतं स्मृतम् ॥ ७-२७३॥
 शैलजानां तदर्थेन पात्राणां च तदर्थकम् ।
 तालपर्णरूपात्राणां वंशजानां निवेदने ॥ ७-२७४॥
 अन्येषामेवमादीनां पुण्यं वाक्ष्यार्थसंमितम् ।
 वंशजार्थसमं पुण्यं कुलपात्रनिवेदने ॥ ७-२७५॥
 नानापर्णपुटाणां च साराणां वा कुलार्थकम् ।
 यस्ताम्रकांस्यपात्राणि शोढनान्यमलानि च ॥ ७-२७६॥
 स्नानभोजनपानार्थं दद्याद्यः शिवयोगिने ।
 ताम्रां कांसीं त्रिलोहीं वा यः प्रदद्यात्त्रिपाटिकाम् ॥ ७-२७७॥
 भोजने भोजनाधारं गुरुवे तत्कृतं शृणु ।
 यावत्तत्पलसंप्यानं त्रिपाद्या भोजनेषु च ॥ ७-२७८॥
 तावद्युगसहस्राणि भोगान्मुद्गुक्ते शिवे पुरे ।
 लोहं त्रिपाटिकं दत्त्वा सत्कृत्वा शिवयोगिने ॥ ७-२७९॥
 दशकल्पामहाभोगैर्नरः शिवपुरे वसेत् ।
 यः प्रदद्यात्त्रिविष्टम्भं भिक्षापात्रसमाश्रयम् ॥ ७-२८०॥
 वंशजं दारुजं वापि तस्य पुण्यकृतं शृणु ।
 दिव्यस्त्रीभोगसंपन्नो विमाने महति स्थितः ॥ ७-२८१॥
 चतुर्युगसहस्रं तु भोगान्मुद्गुक्ते शिवे पुरे ।
 भिक्षापात्रमुष्णाम्बुस्त्रपात्रादिकल्पितम् ॥ ७-२८२॥
 दत्त्वा शिवपुरे भोगान्कल्पमेकं वसेन्नरः ।
 संश्रयं यः प्रदद्याच्च भिक्षापात्रे क्माण्डलौ ॥ ७-२८३॥
 कल्पितं वस्त्रसूत्राद्यैस्तस्य पुण्यकृतं शृणु ।
 तद्भस्त्रपूततन्तूनां संप्या यावद्विधीयते ॥ ७-२८४॥
 तावद्धर्षसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
 सूत्रवल्ललवालैर्वा शिष्यभाण्डसमाश्रयम् ॥ ७-२८५॥
 यः कृत्वा दामनीयोक्तं प्रग्रहं रज्जुमेव वा ।

એવમાદીનિ ચાન્યાનિ વસ્તૂનિ વિનિવેદયેત ॥ ૬-૨૭૬॥
 શિવગોષ્ઠોપયોગાર્થં તસ્ય પુણ્યફલં શૃણુ ।
 યાવત્તદ્રજ્જુસંખ્યાનં પ્રદદ્યાશ્ચિવગોકુલે ॥ ૬-૨૭૭॥
 તાવચ્ચતુર્યુગં દેહી શિવલોકે મહીયતે ।
 યથા યથા પ્રિયં વસ્ત્રં શોભનં ચ યથા યથા ॥ ૬-૨૭૮ ॥
 તથા તથા મહાપુણ્યં તદાનાદુત્તરોત્તરમ ।
 યઃ પન્થાનં દિશેત્પૃષ્ઠં પ્રણષ્ટં ચ ગવાદિકં ॥ ૬-૨૭૯॥
 સ ગોદાનસમં પુણ્યં પ્રજ્ઞાસૌખ્યં ચ વિન્દતિ ।
 કૃત્વોપકારમાર્તાનાં સ્વર્ગાં યાતિ ન સંશયઃ ॥ ૬-૨૮૦॥
 અપિ કણ્ટકમુદ્દત્ય કિમુતાન્યં મહાગુણમ(?) ।
 અન્નપાનૌષધીનાં ચ યઃ પ્રદાતારમુદ્દિશેત ॥ ૬-૨૮૧॥
 આર્તાનાં તસ્ય વિજેયં દાતુસ્તસદૃશં ફલમ ।
 શિવાય તસ્ય સંરુદ્ધં કર્મ તિષ્ઠતિ યદ્વિના ॥ ૬-૨૮૨॥
 તદલ્પમપિ યજ્ઞાડ્ગં દત્વા યજ્ઞફલં લભેત ।
 અપિ કાશકુશં સૂત્રં ગોમયં સમિદિન્ધનમ ॥ ૬-૨૮૩॥
 શિવયજ્ઞોપયોગાર્થં પ્રવક્ષ્યામિ સમાસતઃ ।
 સર્વેષાં શિવભક્તાનાં દદ્યાદેત્કિંચિદાદરાત ।
 દત્વા યજ્ઞફલં વિદ્યાત્કિમુ તદ્વસ્તુદાનતઃ ॥ ૬-૨૮૪॥
 ॥ ઇતિ શિવોપનિષદિ ફલોપકરણપ્રદાનાધ્યાયઃ ષષ્ઠઃ ॥

અથ સ્વર્ગાપવર્ગાર્થે પ્રવક્ષ્યામિ સમાસતઃ ।
 સર્વેષાં શિવભક્તાનાં શિવાચારમનુત્તમમ ॥ ૭-૧॥
 શિવઃ શિવાય ભૂતાનાં યસ્માદાનં પ્રયચ્છતિ ।
 ગુરુમૂર્તિઃ સ્થિતસ્તસ્માત્પૂજયેત્સતતં ગુરુમ ॥ ૭-૨॥
 નાલક્ષણે યથા લિડ્ગો સાંનિધ્યં કલ્પયેશ્ચિવઃ ।
 અલ્પાગમે ગુરૌ તદ્વત્સાંનિધ્યં ન પ્રકલ્પયેત ॥ ૭-૩॥
 શિવજ્ઞાનાર્થતત્વજ્ઞઃ પ્રસન્નમનસં ગુરુમ ।

शिवः शिवं समास्थाय ज्ञानं वक्ति न हीतरः ॥ ७-४॥
 गुरुं च शिववत्क्या नमस्कारेण पूजयेत् ।
 कृताञ्जलिस्त्रिसंध्यं च भूमिविन्यस्तमस्तकः ॥ ७-५॥
 न विविक्तमनायान्तम(?) च्छमन्तं तथाकुलम् ।
 समाधिस्थं व्रजन्तं च नमस्कुर्याद्गुरुं बुधः ॥ ७-६॥
 व्याप्याने तत्समाप्तौ च संप्रश्ने स्नानभोजने ।
 भुक्त्वा च शयने स्वप्ने नमस्कुर्यात्सदा गुरुम् ॥ ७-७॥
 ग्रामान्तरमभिप्रेप्सुर्गुरोः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ।
 सार्वार्द्धिगङ्गाप्रणामं च पुनः कुर्यात्तदागतः ॥ ७-८॥
 पर्वोत्सवेषु सर्वेषु दद्याद्गन्धपवित्रकम् ।
 शिवज्ञानस्य चारम्भे प्रवासगमनागतौ ॥ ७-९॥
 शिवधर्मव्रतारम्भे तत्समाप्तौ च कल्पयेत् ।
 प्रसादनाय कुपितो विजित्य च रिपुं तथा ॥ ७-१०॥
 पुण्याहे ग्रहशान्तौ च दीक्षायां च सदक्षिणम् ।
 आचार्य पदसंप्राप्तौ पवित्रे चोपविग्रहे ॥ ७-११॥
 उपानच्छत्रशयनं वस्त्रमासनभूषणम् ।
 पात्रदण्डाक्षसूत्रं वा गुरुसक्तं न धारयेत् ॥ ७-१२॥
 हास्यनिष्ठीवनास्फोटमुञ्च्यभाष्यविजृम्भणम् ।
 पादप्रसारणं गतिं न कुर्याद्गुरुसंनिधौ ॥ ७-१३॥
 हीनान्नपानवस्त्रः स्यान्नीचशय्यासनो गुरोः ।
 न यथेष्टश्च संतिष्ठेत्कलहं च विवर्जयेत् ॥ ७-१४॥
 प्रतिवाते ऽनुवाते वा न तिष्ठेद्गुरुणा सह ।
 असंश्रये च सततं न किञ्चित्कीर्तयेद्गुरोः ॥ ७-१५॥
 अन्यासक्तो न भुजानो न तिष्ठन्नपराङ्मुखः ।
 न शयनो न चासीनः संभास्येद्गुरुणा सह ॥ ७-१६॥
 दृष्ट्वैव गुरुमायान्तमुत्तिष्ठेद्दूरतस्वरम् ।

अनुज्ञातश्च गुरुणा संविशेभ्यानुपृष्ठतः ॥ ७-१७॥
 न कण्ठं प्रावृतं कुर्यान्न च तत्रावसक्तिकाम ।
 न पादधावनस्नानं यत्र पश्येद्गुरुः स्थितः ॥ ७-१८॥
 न दन्तधावनाभ्यङ्गमायामोद्धर्तनक्रियाः ।
 उत्सर्गपरिधानं च गुरोः कुर्वीत पश्यतः ॥ ७-१९॥
 गुरुर्यदर्पयेत्किञ्चिद्गृहासनं तदृजलौ ।
 पात्रे वा पुरतः शिष्यस्तद्वक्त्रमभिवीक्षयन् ॥ ७-२०॥
 यदर्पयेद्गुरुः किञ्चि तन्नमः पुरतः स्थितः ।
 पाणिद्वयेन गृह्णीयत्स्थापयेत्तस्य सुस्थितम् ॥ ७-२१॥
 न गुरोः कीर्तयेन्नाम परोऽक्षमपि केवलम् ।
 समानसंज्ञमन्यं वा नाह्वयीत तदाप्यया ॥ ७-२२॥
 स्वगुरुस्तद्गुरुश्चैव यद्वि स्यातां समं क्वचित् ।
 गुरोर्गुरुस्तयोः पूजयः स्वगुरुश्च तदाज्ञया ॥ ७-२३॥
 अनिवेद्ये न भुञ्जत भुक्त्वा चास्य निवेदयेत् ।
 नाविज्ञाप्य गुरुं गच्छेद्बहिः कार्येण केनचित् ॥ ७-२४॥
 गुर्वाज्ञया कर्म कृत्वा तत्समाप्तौ निवेदयेत् ।
 कृत्वा च नैत्यकं सर्वमधीयीताज्ञया गुरोः ॥ ७-२५॥
 मृद्भस्मगोमयजलं पत्रपुष्पेभ्यः समित् ।
 पर्याप्तमष्टकं ह्येतद्गुर्वर्थं तु समाहरेत् ॥ ७-२६॥
 भैषज्याहारपात्राणि वस्त्रशय्यासनं गुरोः ।
 आनयेत्सर्वयत्नेन प्रार्थयित्वा धनेश्वरान् ॥ ७-२७॥
 गुरोर्न ञ्जयेदाज्ञामपि प्राणान्परित्यजेत् ।
 कृत्वाज्ञां प्राप्नुयाम्मुक्तिं लङ्घयन्नरकं व्रजेत् ॥ ७-२८॥
 पर्यटेत्पृथिवीं कृत्स्नां सरौलवनकाननाम् ।
 गुरुभैषज्यसिद्ध्यर्थमपि गच्छेद्रसातलम् ॥ ७-२९॥
 यदादिशेद्गुरुः किञ्चित्तत्कुर्यादविचारतः ।

अमीमांस्या हि गुरुवः सर्वकार्येषु सर्वथा ॥ ७-३०॥
 नोत्थापयेत्सुप्तासीनं शयानं न प्रबोधयेत् ।
 आसीनो गुरुमासीनमभिगच्छेत्प्रतिष्ठितम् ॥ ७-३१॥
 पथि प्रयान्तं यान्तं च यत्नाद्धिश्रमयेद्गुरुम् ।
 क्षितिपासातुरं स्नातं ज्ञात्वा शक्तं च भोजयेत् ॥ ७-३२॥
 अभ्यङ्गोद्धर्तनं स्नानं भोजनष्ठीवमार्जनम् ।
 गात्रसंवाहनं रात्रौ पादाभ्यङ्गं च यत्नतः ॥ ७-३३॥
 प्रातः प्रसाधनं दत्त्वा कार्यं संमार्जनाशनम् ।
 नानापुष्पप्रकरणं श्रीमद्भ्याप्यानमण्डपे ॥ ७-३४॥
 स्थाप्यासनं गुरोः पूज्यं शिवज्ञानस्य पुस्तकम् ।
 तत्र तिष्ठेत्प्रतीक्षंस्तद्गुरोरगमनं क्रमात् ॥ ७-३५॥
 गुरोर्निन्दापवादं च श्रुत्वा कर्णौ पिधापयेत् ।
 अन्यत्र चैव सर्पेत्तु निगृह्णीयाद्दुपायतः ॥ ७-३६॥
 न गुरोरप्रियं कुर्यात्पीडितस्तारितो ऽपि वा ।
 नोभ्यारयेच्च तद्भाष्यमुभ्यार्यं नरकं व्रजेत् ॥ ७-३७॥
 गुरुरेव पिता माता गुरुरेव परः शिवः ।
 यस्यैव निश्चितो भावस्तस्य भुक्तिर्न दूरतः ॥ ७-३८॥
 आहाराचारधर्माणां यत्कुर्याद्गुरुरीश्वरः ।
 तथैव चानुकुर्वीत नानुयुञ्जत कारणम् ॥ ७-३९॥
 यज्ञस्तपांसि नियमात्तानि वै विविधानि च ।
 गुरुवाक्ये तु सर्वाणि संपद्यन्ते न संशयः ॥ ७-४०॥
 अज्ञानपङ्कनिर्मग्नं यः समुद्धरते जनम् ।
 शिवज्ञानात्महस्तेन कस्तं न प्रतिपूजयेत् ॥ ७-४१॥
 एति यः पूजयेन्नित्यं गुरुमूर्तिस्थमीश्वरम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ॥ ७-४२॥
 स्नात्वाभ्रसा भस्मना वा शुक्लवस्त्रोपवीतवान् ।

दूर्वागर्भस्थितं पुष्पं गुरुः शिरसि धारयेत् ॥ ७-४३॥
 रोचनालभनं कुर्याद्भ्रूययेदात्मनस्तनुम ।
 अङ्गुलीयाक्षसूत्रं च कर्णमात्रे च धारयेत् ॥ ७-४४॥
 गुरुरेवंविधः श्रीमान्नित्यं तिष्ठेत्समाहितः ।
 यस्माज्ज्ञानोपदेशार्थं गुरुरास्ते सदाशिवः ॥ ७-४५॥
 धारयेत्पादुके नित्यं मृदुवर्मप्रकल्पिते ।
 प्रगृह्य दण्डं छत्रं वा पर्यटेदाश्रमाद्बहिः ॥ ७-४६॥
 न भूमौ विन्यसेत्पादमन्तर्धानं विना गुरुः ।
 कुशपादकमाक्रम्य तर्पणार्थं प्रकल्पयेत् ॥ ७-४७॥
 पादस्थानानि पत्राद्यैः कृत्वा देवगृहं विशेषतः ।
 पात्रास्तरितपादश्च(?) नित्यं भुञ्जत वाग्यतः ॥ ७-४८॥
 न पादौ धारयेत्कांस्ये लोहे वा परिकल्पिते ।
 शौचयेत्तृणगर्भायां द्वितीयायां तथाचमेत ॥ ७-४९॥
 न रक्तमुष्णं वस्त्रं धारयेत्सुमानि च ।
 न बहिर्गन्धमाल्यानि वासांसि मलिनानि च ॥ ७-५०॥
 केशास्थीनि कपालानि कार्पासास्थितुषाणि च ।
 अमेध्याङ्गारभस्मानि नाधितिष्ठेद्रजांसि च ॥ ७-५१॥
 न च लोष्टं विमृद्नीयान्न च छिन्धान्नजैस्तृणम् ।
 न पत्रपुष्पमूल्यानि वंशमङ्गलकाष्ठिताम् ॥ ७-५२॥
 अथमाटीनि चान्यानि पाणिभ्यां न च मर्दयेत् ।
 न दन्तज्वालनं कुर्याद्रोमाण्युत्पाटयेन्न च ॥ ७-५३॥
 न पद्भ्यामुल्लिखेत्पद्भ्यां लोष्टकाष्ठैः करेण वा ।
 न नजांश्च नजैर्विध्यानं कण्डूयेन्नजैस्तनुम् ॥ ७-५४॥
 मुहुर्मुहुः शिरः श्मश्रु न स्पृशेत्करजैर्बुधः ।
 न लिङ्गाकर्षणं कुर्यादात्मनो वा परस्य वा ॥ ७-५५॥
 सौवर्ण्यरौप्यताम्रैश्च शृङ्गदन्तशलाकया ।

દેહકણ્ડૂયનં કાર્યં વંશકાષ્ઠીકવીરણૈઃ(?) ॥ ૭-૫૬ ॥
 ન વિચિત્તં પ્રકુર્વીત દિશશ્ચૈવાવલોકયન ।
 ન શોકાર્તશ્ચ સંતિષ્ઠેદ્ધૃત્વા પાણૌ કપોલકમ ॥ ૭-૫૭ ॥
 ન પાણિપાદવાક્યક્ષુઃ- શ્રોત્રશિશ્નગુદોદરૈઃ ।
 આપલાનિ ન કુર્વીત સ સર્વાર્થમવાપ્નુયાત ॥ ૭-૫૮ ॥
 ન કુર્યાત્કેનચિદ્વૈરમધ્રુવે જીવિતે સતિ ।
 લોકકૌતૂહલં પાપં સંધ્યાં ચ પરિવર્જયેત ॥ ૭-૫૯ ॥
 ન કુદ્ધારેણ વેશ્માનિ નગરં ગ્રામમાવિશેત ।
 ન દિવા પ્રાવૃતશિરા રાત્રૌ પ્રાવૃત્ય પર્યટેત ॥ ૭-૬૦ ॥
 નાતિભ્રમણશીલઃ સ્યાન્ન વિશેષ્ય ગૃહાદ્ગૃહમ ।
 ન આજ્ઞાનમધીયીત શિવજ્ઞાનં સમભ્યસેત ॥ ૭-૬૧ ॥
 શિવજ્ઞાનં પરં બ્રહ્મ તદારભ્ય ન સંત્યજેત ।
 બ્રહ્માસાધ્ય ચ યો ગચ્છેદ્બ્રહ્મહા સ પ્રકીર્તિતઃ ॥ ૭-૬૨ ॥
 કૃતાજલિઃ સ્થિતઃ શિષ્યો લઘુવસ્ત્રમુદ્ગ્મુખઃ ।
 શિવમન્ત્રં સમુચ્ચાર્ય પ્રાડ્મુખો ડધ્યાપયેદ્ગુરુઃ ॥ ૭-૬૩ ॥
 નાગદન્તાદિસંભૂતં ચતુરશ્રં સુશોભનમ ।
 હેમરત્નચિત્તં વાપિ ગુરોરાસનમુત્તમમ ॥ ૭-૬૪ ॥
 ન શુશ્રૂષાર્થકામાશ્ચ ન ચ ધર્મઃ પ્રદૃશ્યતે ।
 ન ભક્તિર્ન યશઃ કૌર્યં ન તમધ્યાપયેદ્ગુરુઃ ॥ ૭-૬૫ ॥
 દેવાગ્નિગુરુગોષ્ઠીષુ વ્યાપ્યાધ્યયનસંસદિ ।
 પ્રશ્ને વાદે ડનૃતે ડશૌચે દક્ષિણં બાહુમુદ્ધરેત ॥ ૭-૬૬ ॥
 વશે સતતનમ્રઃ સ્યાત્સંહૃત્યાડ્ગાનિ કૂર્મવત ।
 તત્સંમુખં ચ નિર્ગચ્છેન્નમસ્કારપુરસ્સરઃ ॥ ૭-૬૭ ॥
 દેવાગ્નિગુરુવિપ્રાણાં ન વ્રજેદન્તરેણ તુ ।
 નાર્પયેન્ન ચ ગૃહ્ણીયાત્કિંચિદ્વસ્તુ તદન્તરા ॥ ૭-૬૮ ॥
 ન મુખેન ધમેદગ્નિં નાધઃકુર્યાન્ન લડ્યયેત ।

न क्षिपेदशुचिं वक्षौ न च पादौ प्रतापयेत् ॥ ७-७८॥
 तृणकाष्ठादिगह्ने जन्तुमिश्र समाकुले ।
 स्थाने न दीपयेदग्निं दीप्तं चापि ततः क्षिपेत् ॥ ७-७९॥
 अग्निं युगपदानीय धारयेत् प्रयत्नतः ।
 ज्वलन्तं न प्रदीपं च स्वयं निर्वापयेद्बुधः ॥ ७-८०॥
 शिवप्रतथरं दृष्ट्वा समुत्थाय सदा द्रुतम् ।
 शिवो ऽयमिति संकल्प्य हर्षितः प्राणमेततः ॥ ७-८१॥
 भोगान्ददाति विपुलान्निर्द्गो संपूजितः शिवः ।
 अग्नौ च विविधां सिद्धिं गुरौ मुक्तिं प्रयच्छति ॥ ७-८२॥
 मोक्षार्थं पूजयेत्तस्माद्गुरुमूर्तिस्थमीश्वरम् ।
 गुरुभक्त्या लभेज्ज्ञानं ज्ञानान्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ७-८३॥
 सर्वपर्वसु यत्नेन ह्येषु संपूजयेच्छिवम् ।
 कुर्यादायतने शोभां गुरुस्थानेषु सर्वतः ॥ ७-८४॥
 नरद्वयोच्छ्रिते पीठे सर्वशोभासमन्विते ।
 संस्थाप्य मणिजं लिङ्गं स्थाने कुर्याज्जगद्धितम् ॥ ७-८५॥
 अन्नपानविशेषैश्च नैवेद्यमुपकल्पयेत् ।
 भोजयेद्प्रतिनश्चात्र स्वगुरुं च विशेषतः ॥ ७-८६॥
 पूजयेच्च शिवज्ञानं वाचयीत च पर्वसु ।
 दर्शयेच्छिवभक्त्येभ्यः सत्पूजां परिकल्पिताम् ॥ ७-८७॥
 प्रियं ब्रूयात्सदा तेभ्यः प्रदेयं चापि शक्तितः ।
 एवं कृते विशेषेण प्रसीदति महेश्वरः ॥ ७-८८॥
 छिन्नं मिन्नं मृतं नष्टं वर्धते नास्ति केवलम् ।
 एत्याद्योन्न वदेच्छब्दान्साक्षाद्ब्रूयात्तु मङ्गलम् ॥ ७-८९॥
 अधेनुं धेनुमित्येव ब्रूयाद्दद्रमभद्रकम् ।
 कपालं च भगालं स्यात्परमं मङ्गलं वदेत् ॥ ७-९०॥
 अर्धं धनुर्मणिधनुर्दाहकाष्ठादि चन्दनम् ।

स्वयार्तिं च मृतं ब्रूयाच्छिवीभूतं च योगिनम ॥ ७-८२॥
 द्विधाभूतं वदेच्छिन्नं त्मिन्नं च बहुधा स्थितम ।
 नष्टमन्वेषणीयं च रिक्तं पूर्णाभिवर्धितम ॥ ७-८३॥
 नास्तीति शोभनं सर्वमाद्यमङ्गाभिवर्धनम ।
 सिद्धिमद्ब्रूहि गच्छन्तं सुप्तं ब्रूयात्प्रवर्धितम ॥ ७-८४॥
 न भ्लेच्छमूर्जपतितैः क्रूरैः संतापवेदिभिः ।
 दुर्जनैस्वलिप्तैश्च क्षुद्रैः सह न संवदेत् ॥ ७-८५॥
 नाधार्मिकनृपाकान्ते न दंशमशकावृते ।
 नातिशीतजलादीर्णं देशे रोगप्रदे वसेत् ॥ ७-८६॥
 नासनं शयनं पानं नमस्काराभिवादनम ।
 सोपानकः प्रकुर्वीत शिवपुस्तकवाचनम ॥ ७-८७॥
 आचार्यं दैवतं तीर्थमुद्धृतोदं मृदं दधि ।
 वटमश्वत्यकपिलां दीक्षितोदधिसंगमम ॥ ७-८८॥
 यानि चैषां प्रकाराणि मङ्गलानीह कानिचित् ।
 शिवायेति नमस्कृत्वा प्रोक्तमेतत्प्रदक्षिणम् ॥ ७-८९॥
 उपानच्छत्रवस्त्राणि पवित्रं करकं स्रजम् ।
 आसनं शयनं पानं धृतमन्यैर्न धारयेत् ॥ ७-९०॥
 पालाशमासनं शय्यां पादुके दन्तधावनम् ।
 वर्जयेज्यापि निर्यासं रक्तं न तु समुद्भवम् ॥ ७-९१॥
 संध्यामुपास्य कुर्वीत नित्यं देहप्रसाधनम् ।
 स्पृशेद्गन्धेभ्यः कपिलां प्रदद्याच्च गवां हितम् ॥ ७-९२॥
 यः प्रदद्याद्गवां सम्यक्कलानि च विशेषतः ।
 क्षेत्रमुष्टामयेज्यापि तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-९३॥
 यावत्तत्प्रकुसुम- कन्दमूलकलानि च ।
 तावद्दर्शसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥ ७-९४॥
 कृशरोगार्तवृद्धानां त्यक्तानां निर्जने वने ।

क्षुत्पिपासातुराणां च गवां विह्वलचेतसाम् ॥ ७-८५॥
 नीत्वा यस्तृणतोयानि वने यत्नात्प्रयच्छति ।
 करोति च परित्राणं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ७-८६॥
 कुलैकविंशकोपेतः पत्नीपुत्रादिसंयुतः ।
 मित्रभृत्यैरुपेतश्च श्रीमच्छिवपुरं व्रजेत् ॥ ७-८७॥
 तत्र भुक्त्वा महाभोगान्निमानैः सार्वकामिकैः ।
 स महाप्रलयं यावत्तदन्ते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७-८८॥
 गोब्राह्मणपरित्राणं सकृत्कृत्वा प्रयत्नतः ।
 मुच्यते पचमिधोरैर्महद्भिः पातकैर्दुतम ॥ ७-८९॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यमकल्कता ।
 अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचं संतोषमार्जवम् ॥ ७-९०॥
 अहिंसाद्या यमाः पच यतीनां परिकीर्तिताः ।
 अक्रोधाद्याश्च नियमाः सिद्धिवृद्धिकराः स्मृताः ॥ ७-९०१॥
 दशलाक्षणिको धर्मः शिवाचारः प्रकीर्तितः ।
 योगीन्द्राणां विशेषेण शिवयोगप्रसिद्धये ॥ ७-९०२॥
 न विन्दति नरो योगं पुत्रदारादिसंगतः ।
 निबद्धः स्नेहपाशेन मोहस्तम्भबलीयसा ॥ ७-९०३॥
 मोहात्कुटुम्भसंसक्तस्तृषणया शृङ्खलीकृतः ।
 बालैर्बद्धस्तु लोको ऽयं मुसलेनाभिह्न्यते ॥ ७-९०४॥
 धमे बालाः कथं त्याज्या ज्ञविष्यन्ति मया विना ।
 मोहाद्धि चिन्तयत्येवं परमार्थो न पश्यति ॥ ७-९०५॥
 संपर्काद्दुदरे न्यस्तः शुक्रबिन्दुरचेतनः ।
 स पित्रा केन यत्नेन गर्भस्थः परिपालितः ॥ ७-९०६॥
 कर्कशाः कठिना भक्षा ज्यन्ते यत्र भक्षिताः ।
 तस्मिन्नेवोदरे शुक्रं किं न ज्यति भक्षयवत् ॥ ७-९०७॥
 येनैतद्योजितं गर्भे येन चैव विवर्धितम् ।

तेनैव निर्गतं (भूयः कर्मणा स्वेन पाल्यते ॥ ७-१०८॥
 न कश्चित्स्यचित्पुत्रः पिता माता न कस्यचित् ।
 यत्स्वयं प्राक्तनं कर्म पिता मातेति तस्मृतम ॥ ७-१०९॥
 येन यत्र कृतं कर्म स तत्रैव प्रजायते ।
 पितरौ चास्य दासत्वं कुरुतस्तत्प्रचोदितौ ॥ ७-११०॥
 न कश्चित्स्यचित्शुक्तः कर्तुं दुःखं सुखानि च ।
 करोति प्राक्तनं कर्म मोहाल्लोकस्य केवलम् ॥ ७-१११॥
 कर्मदायादसंबन्धाद्दुपकारः परस्परम् ।
 दृश्यते नापकारश्च मोहेनात्मनि मन्यते ॥ ७-११२॥
 ईश्वराधिष्ठितं कर्म कुलतीह शुभाशुभम् ।
 ग्रामस्वामिप्रसादेन सुकृतं कर्षणं यथा ॥ ७-११३॥
 द्वयं देवत्वमोक्षाय ममेति न ममेति च ।
 ममेति बध्यते जन्तुर्न ममेति विमुच्यते ॥ ७-११४॥
 द्वयकारं च (भवेन्मृत्युस्यकारं ब्रह्म शाश्वतम् ।
 ममेति द्वयकारं मृत्युस्यकारं न ममेति च ॥ ७-११५॥
 तस्मादात्मन्यहंकारमुत्सृज्य प्रविचारतः ।
 विधूयाशेषसङ्गांश्च मोक्षोपायं विचिन्तयेत् ॥ ७-११६॥
 ज्ञानाद्योगपरिक्लेशं कुप्रावरणामोहनम् ।
 कुचर्यां कुनिवासं च मोक्षार्थी न विचिन्तयेत् ॥ ७-११७॥
 न दुःखेन विना सौख्यं दृश्यते सर्वदेहिनाम् ।
 दुःखं तन्मात्रकं ज्ञेयं सुखमानन्त्यमुत्तमम् ॥ ७-११८॥
 सेवायां पाशुपाल्ये च वानिज्ये कृषिकर्मणि ।
 तुल्ये सति परिक्लेशे वरं क्लेशो विमुक्तये ॥ ७-११९॥
 स्वर्गापवर्गयोरेकं यः शीघ्रं न प्रसाधयेत् ।
 याति तेनैव देहेन स मृतस्तप्यते चिरम् ॥ ७-१२०॥
 यदवश्यं पराधीनैस्त्यजनीयं शरीरकम् ।

कस्मात्तेन विमूढात्मा न साधयति शाश्वतम् ॥ ७-१२१॥
 यौवनस्था गृहस्थाश्च प्रासादस्थाश्च ये नृपाः ।
 सर्वे एव विशीर्यन्ते शुष्कस्निग्धान्मोचनाः ॥ ७-१२२॥
 अनेकदोषदृष्टस्य देहस्यैको महान्गुणः ।
 यां यामवस्थामाप्नोति तां तामेवानुवर्तते ॥ ७-१२३॥
 मन्दं परिहरन्कर्म स्वदेहमनुपालयेत् ।
 वर्षासु शुर्णकटवत्तिष्ठन्नप्यवसीदति ॥ ७-१२४॥
 न ते ऽत्र देहिनः सन्ति ये तिष्ठन्ति सुनिश्चलाः ।
 सर्वे कुर्वन्ति कर्माणि विकृशाः पूर्वकर्मभिः ॥ ७-१२५॥
 तुल्ये सत्यपि कर्तव्ये वरं कर्म कृतं परम् ।
 यः कृत्वा न पुनः कुर्यान्नानाकर्म शुभाशुभम् ॥ ७-१२६॥
 तस्मादन्तर्बहिश्चिन्तामनेकाकारसंस्थिताम् ।
 संत्यज्यात्महितार्थाय स्वाध्यायध्यानमभ्यसेत् ॥ ७-१२७॥
 विविक्ते विजने रम्ये पुष्पाश्रमविभूषिते ।
 स्थानं कृत्वा शिवस्थाने ध्यायेच्छान्तं परं शिवम् ॥ ७-१२८॥
 ये ऽतिरम्याण्यरण्यानि सुजलानि शिवानि तु ।
 विहायाभिस्ता ग्रामे प्रायस्ते दैवमोहिताः ॥ ७-१२९॥
 विवेकिनः प्रशान्तस्य यत्सुप्तं ध्यायतः शिवम् ।
 न तत्सुप्तं महेंद्रस्य ब्रह्मणः केशवस्य वा ॥ ७-१३०॥
 षति नामामृतं दिव्यं महाकालादवाप्तवान् ।
 विस्तरेणानुपूर्वाच्च ऋष्यात्रेयः(?) सुनिश्चितम् ॥ ७-१३१॥
 प्रज्ञामथा विनिर्मथ्य(?) शिवज्ञानमहोदधिम् ।
 ऋष्यात्रेयः समुद्धृत्य प्राहेदमणुमात्रकम् ॥ ७-१३२॥
 शिवधर्मे महाशास्त्रे शिवधर्मस्य चोत्तरे ।
 यदनुक्तं भवेत्किञ्चित्तदत्र परिकीर्तितम् ॥ ७-१३३॥
 त्रिदैवत्यमिदं शास्त्रं मुनीन्द्रात्रेयभाषितम् ।

तिर्यङ्मनुजदेवानां सर्वेषां च विमुक्तिदम ॥ ७-१३४॥
नन्दिस्कन्धमहाकालास्त्रयो देवाः प्रकीर्तिताः ।
चन्द्रात्रेयस्तथात्रिश्च ऋष्यात्रेयो मुनित्रयम ॥ ७-१३५॥
अेतैर्महात्मभिः प्रोक्ताः शिवधर्माः समासतः ।
सर्वलोकोपकारार्थं नमस्तेभ्यः सदा नमः ॥ ७-१३६॥
तेषां शिष्यप्रशिष्यैश्च शिवधर्मप्रवक्तृभिः ।
व्याप्तं ज्ञानसरः शार्वं विक्रयैस्त्रि पङ्कजैः ॥ ७-१३७॥
ये श्रावयन्ति सततं शिवधर्मं शिवार्थिनाम ।
ते रुद्रास्ते मुनीन्द्राश्च ते नमस्याः स्वभक्तिः ॥ ७-१३८॥
ये समुत्थाय शृण्वन्ति शिवधर्मं दिने दिने ।
ते रुद्रा रुद्रलोकेशा न ते प्रकृतिमानुषाः ॥ ७-१३९॥
शिवोपनिषदं ह्येतदध्यायैः सप्तभिः स्मृतम् ।
ऋष्यात्रेयसगोत्रेण मुनिना हितकाम्यया ॥ ७-१४०॥
॥ एति शिवोपनिषदि शिवाचाराध्यायः सप्तमः ॥
॥ एति शिवोपनिषत्समाप्ता ॥